ΣΗΜΕΡΟΝ
4 σελίδες
ΚΑΙ ΔΥΡΙΟΝ

Ἀδύρματος

Ἔτος Β'.— Ἀριθ. 592 — Τὸ φύλλον δρχ. 2

Ἐκδότης
Γ. Κ. ΤΖΙΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς Συντάξεως
ΒΗΣ. ΣΚΑΛΔΙΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 7

Κυριακή
2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1941

Χάρτης τῆς Ἀβησσυνίας, τῆς Ἐρυθραίας καὶ τῆς Σομαλίας, ὅπου οἱ Ἰταλοὶ ὑφίστανται μεγάλας ἥττας

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ὁ ἐχθρὸς ἀναγκάζεται ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ὀχυρὰς θέσεις του

Αἱ νέαι ἐπιτυχίαι μας

Πάνω εἰς τὰ πλέον ἀπότομα ὅσο νὰ ὅπου εἶναι δύσκολον ν' ἀναρριχηθοῦν ἄλλοτε μὲ σχοινιὰ καὶ ἄλλοτε εἰς τοὺς ὄμους τὰ πυροβόλα των καὶ γθές, κατὰ τὸν ὀγδοον πρὸς κατὰ-λησιν τοῦ ὀμφαλοῦ 1923 εἰς τὸ κέντρον οἱ Ἰταλοὶ ἠγκυρώθησαν ἐν ὀχυραλεύσεων σπουδαιοτάτην θέσιν των, διότι εὑρέθησαν ἀσλλὸ μενοι ὑπὸ πυροβόλων μας ἀπὸ σὴ μείον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐσωντεζὸν τὸ δυνατὸν νὰ στηθῆ οὔτε πολυβόλον. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡρωϊκοὶ πυροβολητὰ μας ἐνῶ φορτώνονται τὰ πυρομαχικὰ ἀπόκρη μνον πλαγιάν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Φεβρουαρίου. ('Ιδιαίτερα ὑπηρεσία). — Ὁ κ. Χιθ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀεροπορίας τῆς Ἀγγλίας, ἀνεκοίνωσε ὅτι ἡ ἀεροπορία τῆς Ἀγγλίας ἐπέτυχε μεγάλας ἐπιτυχίας κατὰ τῶν Ἰταλῶν ἐν Λιβύῃ, ἐνῶ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῶν ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν ἐκαταστράφησαν ἀεροπλάνα τῆς Ἰταλίας ἐν ἀριθμῷ 1500 μὲ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀεροπλάνων τῆς Ἑλλάδος ἐν ἀριθμῷ 300 μόνον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Φεβρουαρίου. ('Ιδιαίτερα ὑπηρεσία). — Πολὺς λόγος γίνεται ἐπὶ τοῦ ὁ σχέσεις μὲ τὸν ἐνδεχομένως ἐξελίξεις τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ ἀγῶνος μετὰ τὰς προγδεκαετίας καὶ τὰς χθεσινὰς ἐπιτυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὰς σημειωθείσας εἰς τὸν κεντρικὸν καὶ τὸν νότιον τομέα τοῦ μετώπου. Τὰ συμπεράσματα τῶν συζητήσεων αὐτῶν μαζὶ μὲ τὰς σημερινὰς τελευταίας πληροφορίας ἐκ τοῦ μετώπου δίδουν τὴν ἀκόλουθον συνοπτικὴν εἰκόνα τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος:

Μετὰ τὸ τελευταῖον γονιμώτατον εἰκοσιπενταήμερον, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου οἱ Ἕλληνες ἐπροχώρησαν σημαντικῶς πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς βορρὸν εἰς τὸν δεμένος τῶν ἀπεκῶν τῆς Κλεισούρας τομέα τοῦ μετώπου, ἐξελίσσεται αἰσθητὴ τὰς θέσεις των εἰς τὸν νότιον τομέα καὶ συνέλαβον 270 νέους αἰχμαλώτους μὲ πολλὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ πλουσίαν ὀλκὸν, ἡ θέσις τῶν Ἰταλῶν ἐμφανίζεται διεγκρεστάτη. Ἀφ' ἧς στιγμῆς μόλιστα μαζὶ μὲ τὴν συντριβὴν τῶν ἀντεπιθέσεων τῶν Ἰταλῶν καὶ τὴν τήλπη ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀεροπορίας των, ἐξηπλίσθη κυριολεκτικῶς καὶ τὸ τελευταῖον ἀπομένον εἰς αὐτοὺς ὅπλον, τὰ τάνκ, ὁ Καμπαλλέρο καὶ τὸ στρατηγεῖον του πρέπει νὰ ἀντιλαμβάνονται ἤδη ἀπελπίσθησαν πολὺ ὁ κυρίτερα οἱ Ἕλληνες. οἱ Ἄγγλοι καὶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος: Ὅτι ἡ ὑπόδεσις τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἀρνστικὸς χαμένη διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία μόνον ζημίας καὶ μάλιστα ζημίας τρομερὰς ἔχει νὰ ὑποστῆ, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθήσῃ νὰ τὴν ὑποστηρίζῃ.

"Ἐκεῖ ὁπλοῦν ἄλλμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐξρασίσῃ αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν. Οἱ Ἰταλοὶ εἰρίσκονται περιφωρισμοὶ εἰς περοχὴν τῆς Ἀλβανίας, χωρὶς τοὺς κατασκήτας των ὀλπὲς, ἀπέκτον τὰν τρόπτα πλεονεκτήματα διὰ τὴν συνέχισιν καὶ τὸν αἴσιον τερματισμὸν τοῦ ἀκηρόφου πολέμου των, τὸν ὁποῖον δὲν ἐνοοῦν οὐδ' ὑπάρχει λόγος νὰ διακόψουν πρὸ τοῦ τελικοῦ θριάμβου τοῦ. Τὰ ἐπιτυκλοῦν δύο ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν, ἀποκτηθέντων ἀρρχῆς διὰ τῆς κατακλήρεως τῆς ἀβστεράς τῆς ἀπολίας ἔπεσε καὶ ἡ τελευταία κορυφὴ τῶν 1923 μ., καὶ διὰ τῆς ἐκδιώξεως τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ ὀρεινὸν συγκρότημα ὑψους 1600 περίπου μέτρων κειμένου βορειότερα ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησιν ἐξαρετικὰς μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων) εἰς μηχανικὰ μέσα, εἰς πυροβολικὸν καὶ εἰς ἀεροπλάνα.

Ἐπὶ τοῦ νοτίου τομέα ἐπίσης μὲ τὴν κατάκτησιν τοῦ ὑψωματος 1500 μ. καὶ τὴν προώθησιν τῶν γραμμῶν μας ἐξηπλισμοῦγκαν συνθῆκαι ἀπολύτως ἀνάλογοι διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἐξ ἄλλου, ὁ δόρυς τοῦτος τοῦ μετώπου, πάλλκιος ἀπὸ τὸ σύμμα τῶν τάνκων, προωσιάζει κατάστασιν μὴ ἐπιτρεπουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν διεξαγωγὴν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ εὐρείας ἀκτίνος. Εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητον τὸ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν καὶ εἰκοσάπις θέσεις καὶ τὴν πρωτοβουλίαν κατὰ τὸν τοπικὸν ἀκεγτείας καὶ πλέον δραστικὸν πυροβολικὸν τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀτυφοφορίαν τῶν διαστροσίων ὁρέων μὲ τὴν συνεχῆ δολὴν τοῦ καὶ' ὅλλν τὴν διόρκειαν τοῦ εἰκοσαετεροῦ.

Δ' ὅλους τοὺς ἀναφερθέντας λόγους ἡ αἰσιοδοξία τῶν κρνόντων τὸν ἀγῶνα ἔχουν παρατηρηθῆ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νίκην καὶ ἡ πεποίθησίς τοῦ διὰ τὴν συντρίβῃ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἀπόλυτος. Γενικὴ δὲ εἶναι ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπιφυλάσσει εἰς τὸ ἐκστομῶρια τῶν ἀνθρώπων ὅλου τοῦ κόσμου, ποὶ θαυμάζουν τὰ ἥρωϊκὰ κατορθώματά του, νέας ἐκπνοεῖς εἰς ἓξ τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα κατακτήσεις σπουδαιοτάτας, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ὁλοληρωθῆ ἡ νίκη κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Φεβρουαρίου. ('Ιδιαίτερα ὑπηρεσία). — Ὁ κ. Ἡμερήσιος Κήρυξ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μεταξᾶς γράφει: Διὰ τοῦ φανάτου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἡ Ἑλλὰς γράνει μέγαν ἡγέτην καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία πιστὸν συνεργάτην. Ὁ Μεταξᾶς ἦτο στρατιώτης καὶ ἔχει δημαγωγός. Πρὸ παντὸς ὅμως ἦτο Ἕλλην καὶ στρατιώτης. Ὁ Μουσσολίνι ἐφαντάσθη ὅτι ἡ Μετ. ἐξὸς θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὰς ἀξιώσεις του. Ἐπιλαγήθη ὅμως οἰκτρῶς. Ὁ Μεταξᾶς δὲν ἐδίστασεν, οὐδὲ στιγμὴν καὶ ἐπηκολούθησεν θέαυα, ἀπερ κατέπηξεν ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Τὸ θέαμα τῶν Ἰταλῶν ἀπεραφῆ εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας συνδεδεμένον μὲ μὲν ἀνῶν ὑπερμεγάλου σελίδων τῆς ἐθνομιζόσης, τὸ ἡρωϊκὸν πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀμυνόμενον ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς κατὰ τοῦ ὀβριστοῦ ἐπιδρομέως. Οὐδέποτε θέλει λησμονηθῆ ὅτι εἰς ἄρον τόσον κρισίμου ἀποφάσεων,ὁ Μεταξᾶς ἦτο ἐκείνος ὅστις δὲν ἐφοβήθη νὰ ρίψῃ τὸν κύβον, ὅστις συνήγειρεν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐναντίον τοῦ ἀριθμητικῶς ὑπερτέρου ἐχθροῦ, ἐκείνος ὅστις ἐπιφένεσεν τὴν περίλαμπρον στρατηγικὴν, ἥτις ἐκάρισεν τὰς ραγδαίας καὶ θρασυτάτας νίκας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ὁ ἀνθρὸ ὁ καταστήρας δυνατὰ τοιαῦτα ἔργα ἀπεβίωσεν δὲν ἐπέζησεν δὶς τὴν ἡμέρα τῆς νίκης ἐπὶ τοῦ ἔρ-νου του. Ἡ θέσις του ὅμως εἰς ἐδόλκηρον τὴν ἱστορίαν εἶναι ἀσφαλής. Κατόρθωσεν ἤδη πρωτοῦ ἀπόδοκ νὰ ἐδῆ τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀναγεννιμένου μετὰ μακρὰν περίοδον ἀτυχιῶν καὶ δεχονοῖν, ἰσχυρὰν καὶ πάλιν εἰς αὐτοπεποίθησιν καὶ ἰσχαμένην ὁμηλὰ εἰς τὴν παγκόσμιον ἀστίμωσιν. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα κατέδειξαν τοιαῦτην ἀτυχὴν, ἀρμὴν καὶ ἰκανότητα εἰς τὴν θριαμβευτικὴν των ἐκστρατείαν κατὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας προσωμπορῶν τὴν διαρκτικότητα καὶ τὸ σύστημα τοῦ προπαρασκευαστικοῦ ἔργου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ. Τὸ ἔργον του ὡς Πρωθυπουργοῦ θέλει συνεχισθῆ ἀκεκιδότως ὑπὸ τοῦ διαδόχου του Ἀλεξάνδρου Κορίζη, ὅστις θέλει ἀπολαύσῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν ὁ πολεμος ὁ τόσον εὐσιάνας ἀρξάμενος θέλει συνεχισθῆ μετὰ ἀμείωτον ἐπιμονῆς ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν δυναμιν-ὸν τοῦ στρατηγοῦ Παπάγου, τοῦ ὁποίου αἱ ἐξαιρετικαὶ στρατιωτικαὶ ἱκανότητοι κατέκτησαν τὸν θαυμασμὸν παντὸς ἐλευθέρου Ἕλληνος.

Ὁ κ.Ἡμερήσιος Κήρυξ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μεταξᾶς γράφει: Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἡ Ἑλλὰς χάνει μέγαν ἡγέτην καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία πιστὸν συνεργάτην. Ὁ Μεταξᾶς ἦτο στρατιώτης καὶ ἔχει δημαγωγός. Πρὸ παντὸς ὅμως ἦτο Ἕλλην καὶ στρατιώτης.Ὁ Μουσσολίνι ἐφαντάσθη ὅτι ἡ Μετ. ἐξὸς θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὰς ἀξιώσεις του. Ἐπιλαγήθη ὅμως οἰκτρῶς. Ὁ Μεταξᾶς δὲν ἐδίστασεν, οὐδὲ στιγμὴν καὶ ἐπηκολούθησεν θέαυα, ἀπερ κατέπηξεν ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Τὸ θέαμα τῶν Ἰταλῶν ἀπεραφῆ εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας συνδεδεμένον μὲ μὲν ἀνῶν ὑπερμεγάλου σελίδων τῆς ἐθνομιζόσης, τὸ ἡρωϊκὸν πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀμυνόμενον ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς κατὰ τοῦ ὀβριστοῦ ἐπιδρομέως. Οὐδέποτε θέλει λησμονηθῆ ὅτι εἰς ἄρον τόσον κρισίμου ἀποφάσεων,ὁ Μεταξᾶς ἦτο ἐκείνος ὅστις δὲν ἐφοβήθη νὰ ρίψῃ τὸν κύβον, ὅστις συνήγειρεν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐναντίον τοῦ ἀριθμητικῶς ὑπερτέρου ἐχθροῦ, ἐκείνος ὅστις ἐπιφένεσεν τὴν περίλαμπρον στρατηγικὴν, ἥτις ἐκάρισεν τὰς ραγδαίας καὶ θρασυτάτας νίκας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ὁ ἀνθρὸ ὁ καταστήρας δυνατὰ τοιαῦτα ἔργα ἀπεβίωσεν δὲν ἐπέζησεν δὶς τὴν ἡμέρα τῆς νίκης ἐπὶ τοῦ ἔρ-νου του. Ἡ θέσις του ὅμως εἰς ἐδόλκηρον τὴν ἱστορίαν εἶναι ἀσφαλής. Κατόρθωσεν ἤδη πρωτοῦ ἀπόδοκ νὰ ἐδῆ τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀναγεννιμένου μετὰ μακρὰν περίοδον ἀτυχιῶν καὶ δεχονοῖν, ἰσχυρὰν καὶ πάλιν εἰς αὐτοπεποίθησιν καὶ ἰσχαμένην ὁμηλὰ εἰς τὴν παγκόσμιον ἀστίμωσιν. Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα κατέδειξαν τοιαῦτην ἀτυχὴν, ἀρμὴν καὶ ἰκανότητα εἰς τὴν θριαμβευτικὴν των ἐκστρατείαν κατὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας προσωμπορῶν τὴν διαρκτικότητα καὶ τὸ σύστημα τοῦ προπαρασκευαστικοῦ ἔργου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ. Τὸ ἔργον του ὡς Πρωθυπουργοῦ θέλει συνεχισθῆ ἀκεκιδότως ὑπὸ τοῦ διαδόχου του Ἀλεξάνδρου Κορίζη, ὅστις θέλει ἀπολαύσῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν ὁ πολεμος ὁ τόσον εὐσιάνας ἀρξάμενος θέλει συνεχισθῆ μετὰ ἀμείωτον ἐπιμονῆς ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν δυναμιν-ὸν τοῦ στρατηγοῦ Παπάγου, τοῦ ὁποίου αἱ ἐξαιρετικαὶ στρατιωτικαὶ ἱκανότητοι κατέκτησαν τὸν θαυμα-

Τὰ γράμματα τῶν μαχητῶν

Τὰ ἁπλᾶ καὶ συγκινητικὰ γράμματα τοῦ στέλλουν ἀπὸ τὸ μέτωπον οἱ μαχηταί μας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ἀρυπκιῶν ὑπέροχα τὴν ἀφοβίαν τῶν πιστῶν τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην. «Μὲ τοὺς τιμίους ἀγόνας μας θὰ καταστήσουμε τὴν Ἑλλάδα μας σεβαστὴ στοὺς φίλους καὶ τουρισὴ στοὺς ἐχθροὺς» γράφει ἕνας στρατιώτης. «Ὅλος μας ὁ στρατὸ κοῦδε καὶ τὰ ταλαιπωρίες τὸν λόχου μας μὲ τὸν λαβέντη Λοχαγὸ μας, ὀᾶς ὑπεσχεμθὲ ἀκόμη καὶ φορὰ τὴ γρήγορη καὶ τελειωτικὴ νίκη», γράφει ἕνας ἄλλος. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ πίστις διὰ τὸν θρίαμβον ποὺ ἐκφράζουν τὰ γράμματα αὐτά. Ἀναγνώνει παραλλήλως καὶ τὴν ἐκθήλωσιν τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης τοῦ μαχομένου στρατοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Δυνοστείαν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἑνώνουν ἡμέρας δόξης καὶ μεγαλείου.

"Ἀπὸ τοῦ νομέως τοῦ Πογραδέτς μέχρι τῆς ἀκτῆς, ὅπου κατεληλθῆ προχθὲς τὸ ὅρυμα τῶν 1500 μέτρων, ὑπάρχουν ὅρη αἰχμηρὰ καὶ κορυφογαμμαὶ ἀγέρωχοι, αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν ἀνίσχυαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας, ποὺ τὰς κατέκτησε Ἕγνων ἀπροσπέλαστον.

"Ἀλλὰ — ἀναμφίβολον οἱ κρίνοντες τὴν Ἑλληνοϊταλικὴν διαφορὰν τὴν δημιουργήσεσαν χωρὶς λόγον ὑπὸ τῆς φασιστικῆς παρανοίας — οἱ Ἕλληνες, χάρις εἰς τὴς κατακτήσεις των ὀλπὲς, ἀπέκτον τὰν τρόπτα πλεονεκτήματα διὰ τὴν συνέχισιν καὶ τὸν αἴσιον τερματισμὸν τοῦ ἀκηρόφου πολέμου των, τὸν ὁποῖον δὲν ἐνοοῦν οὐδ' ὑπάρχει λόγος νὰ διακόψουν πρὸ τοῦ τελικοῦ θριάμβου τοῦ. Τὰ ἐπιτυκλοῦν δύο ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν, ἀποκτηθέντων ἀρρχῆς διὰ τῆς κατακλήρεως τῆς ἀβστεράς τῆς ὁποίας ἔπεσε καὶ ἡ τελευταία κορυφὴ τῶν 1923 μ., καὶ διὰ τῆς ἐκδιώξεως τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ ὀρεινὸν συγκρότημα ὑψους 1600 περίπου μέτρων κειμένου βορειότερα ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησιν ἐξαιρετικὰς μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων) εἰς μηχανικὰ μέσα, εἰς πυροβολικὸν καὶ εἰς ἀεροπλάνα.

Ἐπὶ τοῦ νοτίου τομέα ἐπίσης μὲ τὴν κατάκτησιν τοῦ ὑψωματος 1500 μ. καὶ τὴν προώθησιν τῶν γραμμῶν μας ἐξηπλισμοῦγκαν συνθῆκαι ἀπολύτως ἀνάλογοι διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἐξ ἄλλου, ὁ δόρυς τοῦτος τοῦ μετώπου, πάλλκιος ἀπὸ τὸ σύμμα τῶν τάνκων, παρουσιάζει κατάστασιν μὴ ἐπιτρεπουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν διεξαγωγὴν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ εὐρείας ἀκτίνος. Εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητον τὸ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν καὶ εἰκοσάπις θέσεις καὶ τὴν πρωτοβουλίαν κατὰ τὸν τοπικὸν ἀκεγτείας καὶ πλέον δραστικὸν πυροβολικὸν τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀτυφοφορίαν τῶν διαστροσίων ὁρέων μὲ τὴν συνεχῆ δολὴν τοῦ καὶ' ὅλλν τὴν διόρκειαν τοῦ εἰκοσαετεροῦ.

Δ' ὅλους τοὺς ἀναφερθέντας λόγους ἡ αἰσιοδοξία τῶν κρνόντων τὸν ἀγῶνα ἔχουν παρατηρηθῆ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νίκην καὶ ἡ πεποίθησίς τοῦ διὰ τὴν συντρίβῃ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἀπόλυτος. Γενικὴ δὲ εἶναι ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπιφυλάσσει εἰς τὸ ἐκστομῶρια τῶν ἀνθρώπων ὅλου τοῦ κόσμου, ποὶ θαυμάζουν τὰ ἥρωϊκὰ κατορθώματά του, νέας ἐκπνοεῖς εἰς ἓξ τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα κατακτήσεις σπουδαιοτάτας, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ὁλοληρωθῆ ἡ νίκη κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ.

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Μία αὐτοκρατορία ἀκολασίας καὶ κακουργημάτων

Ποία ὑπῆρξεν εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ἐπαίοχυντες Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία.

Μακρὰ σειρὰ ἐκρῶλων αὐτοκρατόρων, ποὺ περιεθάλλοντο ἀπὸ μίαν αἰσχρὰν καὶ ἐγκληματικὴν πλευτεκρατίαν.

Λαοὶ ποὺ ἐσφάζαν κάτω ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τυχεδιωκτῶν πρακτόρων.

Ἡ τερατσία αὐτοκρατορία ποὺ ἀστηρίζετο σὲ γυάλινα πόδια.

Οἱ Ρωμαῖοι κατὰ τὴς Ἑλλάδος καὶ οἱ χρόνοι τῆς πνευματικῆς κατωτέρας καὶ τοῦ σκότους.

Ἄνθρωποι ποὺ ἐκείνοτε ζωντανοὶ διὰ νὰ φωτίζουν ρωμαϊκὴ συμπόσια.

Ἐρέφεται ἀπὸ διακεκριμένων μελετητὴν τῆς Ἱστορίας, εἰδικὸς διὰ τὸν «Ἀΰρματος» καὶ διὰ δημοσιευθῆ

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ
ΕΙΣ ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΣΕΙΡΑΝ ΣΥΝΕΧΕΙΩΝ

Ο «ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ»

Ὅλον τὸν κόσμο σήμερα πάλι ἀπασχολεῖ τὸ νέο τὸ κατόρθωμα τοῦ «Παπανικολῆ», ποὺ τώρα πλέον ἔκανε ὁριστικῶς γελοία τὴν ἔνδοξη κ' ἀήττητη τοῦ Ντοῦτσε Ἰταλία. Στὴν «Μάρα Νόστρουμ», δηλαδὴ, τοῦ τρομεροῦ Μπενίτο κάνοντ' ὁ «Παπανικολῆς» ἀνέπας ἐκινεῖτο, καὶ ὡς ἀποδεικνύεται εὐκόλως πιὰ πολὺ ἡ «Μάρε Νόστρουμ ἤτανε τοῦ... «Παπανικολῆ»! ΑΛΣ

Τὸ Ράπισμα τῆς Ἀδριατικῆς

Εἰς τὴν κασδίαν τοῦ Ἀδρία ἐθεωρεῖτο ὁ πολὺν πρὸχθὲς τὸ ἔνδοξον Ναυτικὸν μας. Ὁ δημιουργήσας ἤδη τὴν ἠρωϊκὴν Ἱστορίαν του μὲ τὸ ἀπρονοήσεον κατόρθωμά του «Παπανικολῆς», ἐτορπίλλεσε καὶ ἐβύθισε ἐχθρικὸν μεταγωγὸν ἀκάρος 10.000 καὶ πλέον τόννων πλῆρες πολεμικοῦ ὁλικοῦ καὶ στρατιωτῶν προσφιζομένων διὰ τὴν Ἀλβανίαν. Τὸ γεγονὸς ἄγαλεν ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν κοινῶν πολεμικῶν ἐπεισοδίων. Διότι ὁ τορπιλλισμὸς ἔγινε μέσα εἰς τὰ χωρικὰ ὕδατα τῆς Ἰταλίας ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὸ Βρίνδιζι, κάτω ἀπὸ τὰ στόμια τῶν πυροβόλων τῆς ἐχθρικῶν πολεμικῶν ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν προστατευτικὴν συνοδείαν τοῦ ἀνατιναχθέντος σκάφους.

Περὶ αὐτοῦ λοιπὸν κυρίως πρόκειται. Περὶ τῆς παγκυρικῆς διαπιστώσεως ὅτι ἡ Ἰταλία, τῆς ὁποίας ἡ κυβερνῶσα φασιστικὴ σπείρα εἶχεν ὁραματισθῆ τὴν ἀπόλυτον ἡγεμονίαν ἐπὶ τῆς Μεσογείου καὶ τῶν γειτονικῶν θαλασσῶν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ οὔτε τὸν ἔλεγχον τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, θαλάσσης κλειστῆς, κατὰ τὰ ἐνιέα δέκατα Ἰταλικῆς. Διότι ἡ Ἀδριατικὴ εἶναι ἕνα εἶδος λίμνης Ἰταλικῆς. Τὸ στενὸν τοῦ Ὀτράντο τὴν περιορίζει κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει — πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐξασφαλίζῃ — εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπόλυτον ἔλεγχον καὶ οὐσιαστικὴν κυριαρχίαν.

Μέσα εἰς τὴν λίμνην λοιπὸν αὐτὴν ἐκδηλώνεται ζωηρότατα ἡ Ἑλληνικὴ ὁρμή. Εἰς τὸ βιομηχανικὸν τρίμηνον πολεμικὸν διαστημα τὸ ναυτικὸν μας κατεξηυτέλιωε τὴν Ἰταλικὴν κυριαρχίαν μὲ θρυλικὰ κατορθώματα τοῦ ἀρακιάλεσαν τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου ὅλου. Ὁ μικροσκοπικὸς «Παπανικολῆς» δις ἐνηρνκεν ἐπιδρομὰς καὶ κατεδύθισεν ἐχθρικὰ μεταγωγικὰ πλήρη στρατοῦ. Ὁ «Κατσώνης» κατόπιν. Ὕστερα ὁ «Πρωτεύς». Τὰ ἀντιτορπιλλικά μας κατ' ἐπανάληψιν παρεβίασαν τὸ στενὸν τοῦ Ὀτράντο καὶ ἐβομβάρδισαν τὸν Ἀλβανικὸν.

Ὁ μικρὸς, ἀλλὰ ἔνδοξος ἑλληνικὸς στόλος θαυματουργεῖ. Καὶ θαυματουργεῖ μέσα εἰς τὴν καρδιὰ τῆς μονοκλείς θαλάσσης ποὺ ἔπρεπε δικαιολογικῶς νὰ εἶναι Ἰταλική, ἀποκλειστικῶς Ἰταλική. Ἀλλὰ δὲν εἶναι πλέον...

Ὁ ἀρωλὸς κυβερνήτης τοῦ «Παπανικολῆ» ἀντιπλοίαρχος κ. Μ. Ἰατρίδης

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ο ΚΑΜΠΑΛΛΕΡΟ ἐναυάγησεν οἰκτρῶς

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙ τὰ βασικὰ κέντρα τοῦ ἐχθροῦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Φεβρουαρίου. ('Ιδιαίτερα ὑπηρεσία). — Ὁ ἐν Ἀθήναις βαλκανικὸς ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» γράφει: «Εἶναι χαρὰ κτηρισιτικὸν ὅτι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀντεπιθέσεις τοῦ Καμπαλλέρο, τὰ Ἰταλικὰ ἀναναιοῦθ' τα δὲν διεκδίκουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ ἐνταβίσιον τοπικὴν βράσιν. Κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἀνακοινώθ' νωθέν, αἱ Ἰταλικαὶ ἀντεπιθέσεις ὄχι μόνον συνεχίζονται, ἀλλὰ καὶ ὀ' ποδοηθοῦνται ὑπὸ τάνκς, Πίσσαι ἐν τούτοις, ἀπέτυχον. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς παρούσης καταστάσεως εἶναι αἱ πείσμονες, ἀλλὰ ἀνεπιτυχεῖς ἀντεπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, ἡ στρατιωτικὴ του ἐξάρ' θρωσις, αἱ μεγάλαι ἰταλικαὶ ἀπώλειαι αἱ ἐπιτελούσαι τὰς δυσχερείας τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ. Ἐς σὶ "Ἕλληνες φαίνονται ὑπερνικήσαν" τες καὶ ἡ συνεχιζομένη ἐλλτίωσις τῶν Ἑλληνικῶν θέσεων. Ἡ ἐπίμονος Ἑλληνικὴ τακτικὴ εἰς τὴν κατὰ τάλληψιν ἐχθρικῶν ὀμωμάτων, ἠρχισεν ἀποφέρουσα τοὺς καρπούς της καὶ δημιουργοῦσα ἐξωφρένους ἐλπίδας ὑπὸ ἀπόψεως γενικῆς στρατηγικῆς. Ὁ σκοπὸς τοῦ Καμπαλλέρο νὰ μεταστρέψῃ τὸν ἀγῶνα εἰς πόλεμον χαρακωμάτων μέχρις ὅσου ἐνισχυμένος δυνηθῆ νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὰς δυνάμεις του, δὲν φαίνεται ἐπιτυχόνανα».

Ὁ ἐν Ἀθήναις εἰδικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» γράφει: «Ὁ τρίτος μὴν τοῦ πολέμου εὑρίσκει τοὺς Ἕλληνας εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀλβανίας ἀπελεύοντας τὰ βασικὰ σημεῖα τοῦ Αὐλῶνος, τοῦ Βερατίου καὶ τοῦ Ἐλβασάν, ἐνῷ τὰ στενὰ τοῦ Ὀτράντο ἀπελεύουσι διαρκῶς ὑπὸ τῆς Ἀγγλο Ἑλληνικῆς ἀεροπορίας.

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Ἡ στρατιωτικὴ ΜΟΡΦΩΣΙΣ τοῦ Ι. Μεταξᾶ

Αἱ σπουδαί του

Ὁ Ι. Μεταξᾶς ζητικραυγάζων ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ εἰς μίαν τελετὴν ἀπονομῆς τοῦ ξίφους εἰς τοὺς ἀνθυπομοιράρχους

"Ἀν ρωτήση κανεὶς διαφόρους στρατιωτικοὺς μας γιὰ τὴν ἀξία τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ ὡς στρατιωτικοῦ, θὰ εὑρεθῆ ἐμπρός σὲ μιὰ ἴσως μοναδικὴ ὁμογνωμία: Ὁ Μεταξᾶς εἶχε θριαμβευτικὴ στρατιωτικὴ σταδιοδρομία.

Ἡ ἱστορία τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς τοῦ Μεταξᾶ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη καὶ πολυτάρχαη. Ἀρχίζει ὁμαλὰ καὶ ἤσυχα μέσα στὴ Στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων καὶ ξετυλίγεται σὲ πολέμους καὶ ἀνάμεσα σὲ σκοπέλους καὶ σὲ ἀντιδράσεις. Μὰ νικᾶει καὶ τοὺς ἐχθροὺς ὁ Μεταξᾶς, ὅπως νικᾶει καὶ τοὺς ἀντιγνωμοῦντας. Θριαμβεύει πανοῦ.

* * *

Οἱ παλαιότεροι βεβαιώνουν ὅτι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς μόνος του ἐξέλεξε τὸ στρατιωτικὸ σταδίον. Ὁ πατέρας του, ποὺ ἐγκρημάτισε δημόσιος ὑπάλληλος, δηλαδὴ ταμίας καὶ ἔπαιρνε, δὲν τὸν ἐπίασε νὰ γίνῃ στρατιωτικός. "Ἀφησε τὸ παιδί του νὰ διαλέξῃ μόνο του τὸ στάδιό του.

Ἀπὸ μικρὸς ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔδειξεν ἐπίδοση στὰ μαθήματικά. Ἀν δὲν κατεγίνετο στὰ στρατιωτικά, ἴσως νὰ ἐγίνετο ἕνας μεγάλος μαθηματικός. Λόγῳ ἡλίκας του στὰ μαθήματικὰ ἐξεδηλώθη ἀπὸ ὅταν ἤρτο μαθητὴς στὸ Σχολαρχεῖο καὶ στὸ Γυμνάσιο καὶ ἀπεδείχθη μὲ θριαμβευτικὸν τρόπον ὅταν ἐσπουδάζε στὴν Ἀκαδημία τοῦ Πολέμου τοῦ Βερολίνου. Κανένας πρόβλημα τῆς Ἀλγεβρας καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν δὲν ἤτο δι' αὐτὸν ἄλυτον, ἐκτὸς τῶν εἰ ἀποδείξεις ἀλώνων μαθηματικῶν θεμάτων. Ἐστόδοο, ὁ Μεταξᾶς δὲν ἔγινε μαθηματικός. Ἠθέλησε νὰ γίνῃ στρατιωτικός.

Φαίνεται ὅτι εἰς αὐτὸ συνετέλεσε τὸ ὅτι εἶχε συγγενεῖς δύο διαπρεπεῖς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, τοὺς ὁποστρατήγους Γεώργιον καὶ Νικόλαον Μεταξᾶν.

* * *

Στὶς 12 Σεπτεμβρίου 1885 ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἰσήχθη στὴ Στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων. Ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔδειξε πολλὴν ἐπιμέλειαν. Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιστήμη τοῦ ἄρεσε, τὸν ἐγοήτευε. Οἱ καθηγηταί του παρετήρησαν γρήγορα ὅτι ὁ νεαρὸς — 14 χρονῶν μόλις — Μεταξᾶς εἶχεν ὀρθὴν κρίσιν, μεγάλην ἀντίληψιν καὶ αὐτοπεποίθησιν ἀναφέρει. Ἐμελετοῦσε καὶ ἐργάζετο μὲ σύστημα καὶ μὲ τάξιν. Εἶχε καὶ στὴν ἐργασίαν του κάποια μαθηματικὴ ἀκρίβειαν.

Τὰ προσόντα του αὐτὰ τὸν ἔφεραν πάντα πρῶτο μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν του, εἰς ὅλες τὰς τάξεις τῆς Σχολῆς. Ὡς νέος ζωηρός, εἶχε τιμωρηθῆ πολλὲς φορές, μὰ ὡς μαθητὴς ἐπροβάδιζε πάντα πρῶτος. "Ἦταν ὁ «ἀρχηγὸς» σὲ κάθε τάξιν τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

Σὲ ἡλικίαν 19 ἐτῶν, τὸν Αὐγουστο τοῦ 1890, ὁ Μεταξᾶς ἐξήλθεν ἀπὸ τὴν Σχολὴ μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ. Καὶ αὐτὴ ἡ εἰδικοποίησις τοῦ στὸν κλάδο τοῦ μηχανικοῦ δείχνει τὴν ἐπιδοσίν του στὶς μαθηματικὲς ἐπιστήμες.

* * *

Ἑπτὰ χρόνια ἀργότερα, ὅταν γίνεται ὁ πόλεμος τοῦ 1897, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ἀκόμη ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ. Ἀλλὰ ὁ πόλεμος ἐκεῖνος δίδει ἀφορμὴ νὰ παρουσιασθῆ ἡ ἀξία τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ. Ἔτσι, πρὶν ὁ πόλεμος τελειώσῃ, ἀναλαμβάνει ὁ Μεταξᾶς ὑπηρεσίαν στὸ Ἐπιτελεῖο τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Στρατιᾶς τῆς Θεσσαλίας. Στὴν ὑπηρεσία αὐτὴ ὁ νέος ἀξιωματικὸς ἐγνώρισεν ἀπὸ κοντὰ καὶ τὸν κατόπιν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ἐκεῖ ἄρχισε τὸ στάδιον τοῦ Μεταξᾶ ὡς ἐπιτελικοῦ ἀξιωματικοῦ. Ἐκεῖ καὶ ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος ἐξετίμησε τὴν ἀξίαν του καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα του.

Ἐπὶ πόλεμος ἐκείνος ὁ ἀπαρσκευαστικὸς καὶ πρόχειρος, εἶχεν ἀσχημο τέλος γιὰ τὴν πατρίδα μας. Ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐφάνησαν αἱ λαμπραὶ ἱκανότητες τοῦ Μεταξᾶ, ποὺ τὸν ἐπέβαλαν στὴν ἐκτίμησιν τοῦ στρατεύματος.

* * *

Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, μαζὶ μὲ τοὺς στρατιωτικοὺς ἐκείνου τοῦ καιροῦ, προσπαθοῦσε νὰ εὕρῃ τοὺς τρόπους τῆς θελτιώσεως τοῦ στρατοῦ μας. Προσπαθοῦσε νὰ εὕρῃ καὶ νέα πρόσωπα διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διὰ τὴν μελλοντικὴν πρόοδον τοῦ στρατοῦ μας. Δι' αὐτὸ ὁρόντισε νὰ συμπληρωθῆ καὶ ἀργότερα σὰν ἔμεινε μοναχὸς μεζήτησε — μὲ σαδισμό, ἂν θέλετε, μὲ μιὰ τρελλὴ περίεργεια νὰ αἰσθανθῆ τὴ γεύση τῶν θλίψεων τῶν ἄλλων.

Καὶ εἶδε!... Εἶδε κάτι ποὺ δὲν θὰ τὸ ἐξεύρασ στὴ ζωή μου, ὅσα καὶ ἂν περάσουν χρόνια. Ὅλα τὰ φαντάσκεια, ὅλα τὰ γνήσια τοῦ λαοῦ παιδιά, αὐτὰ τὰ «πτίνια» τῶν ζωῆς τ' ἀπλαϊκά, μὲ τὰ πρω-τόγονα αἰσθήματα καὶ μὲ τὸ ζωσμένα χέρια, αἰσθάνθηκαν αὐτὸ ποὺ λέμε δαθύτερη συγκίνησι... Νοιώσαν αὐτὰ ποὺ ἐμεῖς ποὺ στὴ τολμᾶμε ὅλη μας τὴν τέχνη, τὴν ὑ-παρξί καὶ τὴ φαιὰ οὐσία σὲ χτυπη τὲς φιλολογίες, τὸ λέμε δύσκολ ἐ-σωτερική, τὸ λέμε κραδασμὸ τῶν ἐ-σωτερικῶν συναισθημάτων, ἢ ὅπως μᾶς κοπνίνη τοῦ καθενὸς, ἀλλοιώς. Μὰ αὐτὴ τὴν ὥρα εἶδε τὴ ζωή... Τέλεια τὴ ζωὴ νὰ ἀναδεύεται μπρο στὰ μου, τὸν πόνο νὰ σχηματσοῦ ἥτοι μὲ μιὰ λιτότητα ἀναμφιβόλη τη, τὸ φῶς τῆς λύπης νὰ ξεχύνε ται, νὰ γίνεται θιάσος ἀπὸ μεγαλεῖο ἀφοβιὰ, νὰ γίνεται ὕμνος, σύ-νομος, πένθιμο ἐυδαπτήσιο, τὸ ἀφαίς-τερο τοῦ κόσμου μοιασιάλ!. Δεν εἶ-ναν τίποτε γιὰ λίγο. Δὲν κουδεν-τίσανε. Δὲν ἄκουσα ἐπίφωνήσα-τα, οὔτε μεγάλες λέξεις, οὔτε ἐ-πικλήσεις στὸ Θεό, οὔτε σπουδεῖ-ες φράσεις τονισμένες, οὔτε ἀνθη-νικοὺς τῆς στιγμῆς. Εἶδα μονὰ χα χέρια, δοκτυλα ποὺ ἀπαλοτρε μαν νὰ σφίγγανται σὲ ἕνα σύγχ, ποδαρία νὰ μαζεώνται σὰν νάθε-λαν νὰ δρούνε προστασία καὶ ζ' στασία κοντὰ σὲ ὑπόλοιπα κορ-μί, εἶδα κεφαλὰ νὰ σκύβουν ἐλα φρὰ γιὰ ν' ἀπομείνουν ἔτσι σὲ φυλωγὴ θαθειὰ, καὶ μάτια... μὰ τὰ ποὺ μισοκλεισαν μιὰ στιγμὴ νὰ πλημμυρίσουν ἔφανα ἀπὸ δα-κρυα. Ὅλο τὸ δάρος τῆς τραυ-ρης ἐλθθεῖας ποὺ κατακάθησε στὰ σπθη μας. Ὅλα ἐκείνα ὁ ὅρα

"Ἐβαύμασα ἀκόμα μιὰ φορὰ αὐ" τὸν τὸν "Ἕλληνα φαντάρο — τὸν φίλο μου, τὸν ἀδελφό μου...—ποὺ πολεμάει ἐδῶ πάνω. Ἐβαύμασα τὴ ράτσα μου, τὴ λεβεντογενιά μου τὸ πολλικούρα ὄχι μόνο ἀπὸ κορ μί, μὰ ἀπὴν ψυχή, ποὺ πάντων, χαρηκα αὐτὴ τὴ πάστα τὴ ζωλίκη ποὺ ἀποτελεῖ τὸ στρατιάτη μας... τὸν ἔχω ἰδῆ νὰ μάχεται, νὰ λούζε ται μέσα στὴ θλίμματα τῶν ἀβρω μων καὶ σπὴ φωτιὰ τῶν πυροβό λων... Παρατέκεα τὴν ὥρα ποὺ τὸν γτυπσαν ἀπ' τὰ ὀμρύνια οἱ γν πες οἱ φασιστικοί... τὸν ἔξησα τραυματισμένο μὲ τὴν πλημγὴ τοῦ ἀνόμα ἀνοιγτῆ, μὲ τὸ αἷμα τοῦ σὰ τρέχῃ, ἐνὼ στεκότσν σιωπηλὸς καὶ ψυχραιμος στὸ δράμα τῶν χάρηκα ἀγριεμένο, μπαρουτσκα πνιγμένο, μὲ ἀδρὰ ζωγραφισμένο στὸ τίμιο πρόσωπό του τὴ μάνη τα τῆς μάχης καὶ τὸν ἐγλέντησα ἀργότερα ἤρεμο, σὰν κολὴ καὶ ὁ πλοίκη κοπελλὰ, μὲ τὰ χαμόγελα στὰ χείλη νὰ ποίζη, νὰ χαϊδεύη τὸν Ἰταλὸ αἰχμάλωτο. ποὺ λίγες ὧρες πρὶν θὰ τὸν ἐσκότωνε ἀλὶ πτα. Μὰ ὅλα αὐτά, ὅλες αὐτὲς οἱ ὡραῖες ζωγραφιές, ἔσβασαν μπρὸς στὴν αἰγίλη, μιὰς ἄλλης, πιὸ μεγάλης ζωγκρίτης σὲ μεγαλεῖο, σὲ φυχιὴ ἀνάτασι, μοναδικὲς εἰκό νας τὴν ἀπήλωσα πρωΐθες.

"Ὅπως σὰς τηλεγράφησα, καθο" μουν συστοφὰ μὲ μερικοὺς φαντ τόρους ἐτὰν ἤρθε κοντά μας ἕνας ἀνθυπολοχαγὸς καὶ μᾶς ἀνήγγειλε μὲ πόνο τὸ θλιβερὸ μαντάτο. Τὸ εἶπε τόσο ξερά, τόσο ἀπλὰ, ποὺ στὴν ἀρχὴ δὲν νοιώσαμε τί ἔλεγε: Ξέρετε κότι; Ξέρετε τὸ νέο; Πέθανε ὁ Μεταξᾶς!

Τὰ λόγια γλύστησαν σὰν αὐ" τιά μας, δὲν ἐφτασαν ἀμέσως στὸ μυαλό, δὲν καταλάβαμε τὴν ἔννοια τῆς κοψδένας τοῦ.

— Τί λέεις; εἶπε φυχρὰ ὁ δι" πλανὸς μου. Τί λές, κύριε ἀν" θυπολοχαγέ ; Κέφι γι' ἀστεῖα ἐ" χεις;

Ὁ ἀξιωματικὸς κούνησε θλιβε ρὰ τοὺς ὤμους του.

— Τώρα τὸ τηλεφώνησαν στὸν ταγματάρχη ἀπὸ κάτω... Πέθανε χθὲς τὴ νυκτα.

— Μὰ πανάς; Πῶς;... Ἐκὶ μίλια μας καλά.

Ξέφυκε ἀπ' ἔδω μιὰ κραυγή: ἡ ἀπορία, ἡ ὀδυνηρὴ κατάπληξι, τώρα ποὺ ἀρχίσαμε νὰ νοιώδουμε τὴ σημασία τῶν λόγων τοῦ.

— Ὁ Μεταξᾶς, βρέ παιδιά, Ὁ Πρόεδρος, πῶς τὸ λένε; Πέθανε. Δὲν καταλαβαίνετε;

Ἐστὸλωσα ἀσυναίσθητά μου τὰ μάτια σπάνια στὰ παιδιά. Αὐτοὺς ἐκαὶ τοὺς ἐ" ἐστρεψαν τὸ ἐρωτη" πειρασμὸς — Δ ἀίωνος πειρα" σμὸς τοῦ δημαγωγισμοῦ, τοῦ ἀν ὑρώπου ποὺ ἀποτελεῖται σ' ὅλη του τὴ ζωὴ νὰ κάνῃ ὅσο μπορεῖ τὸν φυχρὸ — μ' ἐτσαγὲ ὁ ἀπὸ τὸ ἐρω σμὸ νὰ δῶ τὸν ἄλλον τὴν ἐντύ πωσι. "Ἐρωσα τὸν δικό μου πό" νο, (τὸν ἀσσσα νὰ ζωντανέψῃ μέ σα μου ἐντονος καὶ σπαρακτικὸς ἀγγστερα σὰν ἐμεινα μοιοσχὴ) ζήτησα — μὲ σαδισμό, ἂν θέλετε, μὲ μιὰ τρελλὴ περίεργεια νὰ αἰσθανθῆ τὴ γεῦση τῶν θλίψεων τῶν ἄλλων.

Καὶ εἶδα!... Εἶδα κάτι ποὺ δὲν θὰ τὸ ἐξεύρασ στὴ ζωὴ μου, ὅσα καὶ ἂν περάσουν χρόνια. Ὅλα τὰ φαντασκεία, ὅλα τὰ γνήσια τοῦ λαοῦ παιδιά, αὐτὰ τὰ «πτίνια» τῶν ζωῆς τ' ἀπλαϊκά, μὲ τὰ πρω" τόγονα αἰσθήματα καὶ μὲ τὸ ζω ζισμένα χέρια, αἰσθάνθηκαν αὐτὸ ποὺ λέμε δαθύτερη συγκίνησι... Νοιώσαν αὐτὰ ποὺ ἐμεῖς ποὺ στὴ τολμᾶμε ὅλη μας τὴν τέχνη, τὴν ὑ παρξί καὶ τὴ φαιὰ οὐσία σὲ χτυπη τὲς φιλολογίες, τὸ λέμε δύσκολ ἐ-σωτερική, τὸ λέμε κραδασμὸ τῶν ἐ-σωτερικῶν συναισθημάτων, ἢ ὅπως μᾶς κοπνίνη τοῦ καθενὸς, ἀλλοιώς. Μὰ αὐτὴ τὴν ὥρα εἶδα τὴ ζωή... Τέλεια τὴ ζωὴ νὰ ἀναδεύεται μπρο στὰ μου, τὸν πόνο νὰ σχηματσοῦ ἥτοι μὲ μιὰ λιτότητα ἀναμφιβόλη τη, τὸ φῶς τῆς λύπης νὰ ξεχύνε ται, νὰ γίνεται θιάσος ἀπὸ μεγαλεῖο ἀφοβιὰ, νὰ γίνεται ὕμνος, σύ" νομος, πένθιμο ἐυδαπτήσιο, τὸ ἀφαίς" τερο τοῦ κόσμου μοιασιάλ!. Δεν εἶ" ναν τίποτε γιὰ λίγο. Δὲν κουδεν" τίσανε. Δὲν ἄκουσα ἐπίφωνήσα" τα, οὔτε μεγάλες λέξεις, οὔτε ἐ" πικλήσεις στὸ Θεό, οὔτε σπουδεῖ" ες φράσεις τονισμένες, οὔτε ἀνθη" νικοὺς τῆς στιγμῆς. Εἶδα μονὰ χα χέρια, δοκτυλα ποὺ ἀπαλοτρε μαν νὰ σφίγγανται σὲ ἕνα σύγχ, ποδαρία νὰ μαζεώνται σὰν νάθε" λαν νὰ δρούνε προστασία καὶ ζ' σταση κοντὰ σὲ ὑπόλοιπα κορ" μί, εἶδα κεφαλὰ νὰ σκύβουν ἐλα φρὰ γιὰ ν' ἀπομείνουν ἔτσι σὲ φυλωγὴ θαθειὰ, καὶ μάτια... μὰ τὰ ποὺ μισοκλεισαν μιὰ στιγμὴ νὰ πλημμυρίσουν ἔφανα ἀπὸ δα" κρυα. Ὅλο τὸ δάρος τῆς τραυ" ρης ἐλθθεῖας ποὺ κατακάθησε στὰ σπθη μας. Ὅλα ἐκείνα ὁ ὅρα

1906 ἤτο λοχαγός. Ἀφοσιώθηκε πιὰ στὴ διοίκησι τοῦ λόχου του. Τὸν Σεπτέμβριον ὅμως τοῦ 1910 ὁ Βενιζέλος τὸν ἐπεσπάσε ἀπὸ Φουρνεῖο τῶν Ἕλληνικῶν ὡς ὑπασπιστήν του. Καὶ ὁ Μεταξᾶς γίνεται ἀχι μόνον ὑ-πασπιστὴς τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ διευθυντὴς τοῦ στρα-τιωτικοῦ του γραφείου καὶ σύμ-βουλός του στὰ στρατιωτικὰ ζη-τήματα.

Ἀπὸ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν, ἀ-τότε Πρωθυπουργὸς ἀντελή-φθη τὴν διανοητικὴν ἀξίαν τοῦ Μεταξᾶ καὶ τὸν ἔστειλε νὰ σπουδάσῃ διπλωματικὴ καὶ στρα τιωτικὴ ἀποστολὴ στὴ Σόφια καὶ στὸ Βελιγράδι. Στὴν Σο-φία ἐπιφορτίσθη τὴν Ἑλλάνα — βουλγαρικὴν στρατιωτικὴν σύμ-βασιν καὶ στὸ Βελιγράδι ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἀνωτέ-ρους ἀξιωματικοὺς τοῦ Σερβικοῦ.

"Ἔτσι ἐργάσθηκε γιὰ τὴν προ-ετοιμασία τοῦ πρώτου Βαλκα-νικοῦ Πολέμου, στὸν ὁποῖον ἐ-παῖξε πρωτεύοντα ρόλον μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ὡς ἀξιωματι-κὸς τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου. Ἡ ἐπιτυχὴς του δράσις κατὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον καὶ ἀπὸν ἐπακο-λουθήσαντα δεύτερον εἶναι γνω-στὴ καὶ ὁμολογεῖται ἀπὸ ὅλους.

"Ἐκεῖ δὲ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐπιτελικὰ καταθρώματα τοῦ Με-ταξᾶ ἀπὸ ἀπόψεις προπαρα-σκευῆς τοῦ στρατοῦ μας ἤτο ἡ εἰδίκευσις καὶ ἡ κατάρτισις τῶν δυνάμεων μας εἰς τὸν πόλεμον τῶν ὁρέων, πόλεμον εἰς τὸν ὁποῖ-ον σημερον φτιαιδεῦσαν τὰ ἡ-ρωϊκὰ μας στρατεύματα εἰς τὴν Ἀλ' βανίαν.

Φ. Γ.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Τὸ θαῦμα τοῦ "Ἕλληνος στρατιώτη...

Ἀδελφωμένοι ὁ Πόνος καὶ ἡ Πίστις

Ὁ δάνατος τοῦ Ἀρχηγοῦ στὸ Μέτωπο

Τοῦ εἰς τὸ Μέτωπον συνεργάτου μας κ. ΑΛΕΚΟΥ ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Ὁμιλος Ἀθηναίων φαντάρων εἰς ἓν καταλήθξὲν Ἀλβανικὸν χωριό.

χνᾶς ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸ μήνυμο τὸ τραγικὸ γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἔτσι ἐκδηλώθηκε, ἔτσι ἀπλώθηκε πέρα καὶ πέρα... καὶ πα" ρακάτω ἀκόμα, σὲ ὁλόκληρο τὸ μέ" τωπο, στὴν πρώτη τὴ γραμμή, στὸ χειρογραφὶ τὰ ἀρεινὰ καὶ στὰ νο" σοκομεῖα τῶν μετόπισθεν.

Μιὰ ἔνωσι ἀπίστευτη τοῦ τὴ ἐγένοντο ἡ συμπτωσι ἡ ἀλέξη, πολὶ μᾶς ἔδεσε ὅλους : κι' ἐκεί νους ποὺ τὸν ἐγαποῦσαν ἀπὸ πρὶν κ' οὐτοὺς τοὺς ἄλλους ποὺ τὸν ἀγάπησαν πολὺ ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ πρόφερε ἡρωϊκὰ τὸ «ὄχι» τῆς πατρίδας.Μιὰ ἄλυσσίδα ἀπέραν" τη μᾶς τύλιξε σὰ μιὰ Ἑκφρασι κοι" νή, στὸν ἴδιο μορφασμὸ ὁδύνης, στὴν ἴδια στιγμὴ ἀσθύτατα κα τάπτωσι. Ὁλόκληρη ἡ ἐμπόλεμη Ἑλλάδα, ὁλόκληρος ἕνας στρατός, ἕνας πανγόρανος μπροστὰ στὸν ἱερὸ νεκρὸ καὶ σιωπηλὰ τὸ ἀπέδωσε χαιρετιστήριο προσκύνη" μα, τὸ πιὸ μεγάλο, τὸ πιὸ εἰλικρί" νές, τὸ πιὸ ἀντρίκιο ποὺ ἔγινε μπροστὰ στὸ σκήνωμά του...

***

Κι' Ἐπειτα!... Νιά, ἡ παρόξενη ἀποκάλυψις, νὰ ἡ μεταμόρφωσις, νὰ τὸ καινούργιο θαῦμα τοῦ "Ἑλ ληνα στρατιώτη ποὺ μίλησε γι' αὐτὸ πιὸ πρίν. Χωρὶς κανένας νὰ πλησιάσῃ στὴ μάζα τῶν παιδιῶν ποὺ τυρανιόνταν σιωπηλὰ, ποὺ ἐ" νοιωσαν γιὰ λίγο ἄγριο τὸ φαρ" μάκι τοῦ πόνου νὰ στάζῃ μέσα στὶς καρδιὲς τῶν χωρὶς κανένας ἀνώτερος σὲ ἀρρωσύνη ἢ σὲ ἀαθμὸ νὰ πλησιάσῃ γιὰ νὰ πῇ διὸ λόγια θεωρίας, — ποὺ θὰ τοι ριάζαν στὴν περίστασι — ἀλ" λαξε ἡ ἐκφρασι ἡ ἀγία τοῦ "Ἕλ" να παιδοῦρα ζωοῦ, ἕνας στρατιώ" της τοῦ μηχανικοῦ ἔφτασε νὰ μι λήση, νὰ πῇ ξεκάθαρα δυὸ λόγια, γιὰ νὰ ζυπνήσῃ πολὺ μέσα μας ἐ" τὴ τρόφησα τὰ λόγια του.. Τὰ χάρα ζα διαβιὰ μέσ' τὸ μυαλό μου. Ἡ νοιωσαν γιὰ λίγο ἄγριο τὸ φαρ" μάκι τοῦ πόνου νὰ στάζῃ μέσα στὶς καρδιὲς τῶν χωρὶς κανένας ἀνώτερος σὲ ἀρρωσύνη ἢ σὲ ἀαθμὸ νὰ πλησιάσῃ γιὰ νὰ πῇ διὸ λόγια θεωρίας, — ποὺ θὰ τοι ριάζαν στὴν περίστασι — ἀλ" λαξε ἡ ἐκφρασι ἡ ἀγία τοῦ "Ἕλ" να παιδοῦρα ζωοῦ, ἕνας στρατιώ" της τοῦ μηχανικοῦ ἔφτασε νὰ μι λήση, νὰ πῇ ξεκάθαρα δυὸ λόγια, γιὰ νὰ ζυπνήσῃ πολὺ μέσα μας ἐ"

—Θὰ πολεμήσωμε, μωρέ! ἄκου" σα μιὰ φωνὴ λεπτὴ καὶ πολιτικὴ, ποὺ τρυπανόει τ' αὐτιά μου ἀ" κόμα.

—Θὰ πολεμήσωμε κολύτερα ἀ" τὸ πρὶν, ἂν γίνεται αὐτό. Θὰ πο λεμήσωμε γιατὶ τὰ θέλει, γιατὶ τὸ διάταξε, γιατὶ ἡ ψυχὴ τοῦ θὰ χαί" ρεται ἔκει πάνω ὅταν τραδάμε μπρὸς ἐμεῖς... ΓΙΑΤΙ ΚΙ' ΑΝ ΠΕ" ΘΑΝΕ ΔΕΝ ΛΕΙΠΕΙ...

Τ' ἄκουσα μὲ τ' αὐτιά μου αὐ" τό. Κι' ἔκουσα τοιαρσιάτω, ὅσο κατέδαινα σὲ ἀντίσκηνα, σὲ ἅλ" λους καταυλισμούς, λόγια παρό" μοια ἔντονα, θεμὴ καὶ κμτεφρω" σικὸ ἀκόμα ποὺ ζόλισαν τὸν νοῦ μου ἐνὰ σταλόξαν στὴν ψυχή μου μιὰ θεία ἀγαλλίασι.

"Ἕνας λοχίας μου εἶπε:

— Εἶμαστε ὁλόκληροι ὅλοι μας γιὰ τὸ μεγάλο χρέος ποὺ θέσαμε αὐτός : Ν' ἀλλάξωμε τὴν πίστι τοῦ ἰταλοῦ! Θὰ τὸ ξοφλήσωμε τὸ χρέος μας.

Κι' ἄλλος μουρμούρισε στὸ δόν" τια του:

— Μὰ δὲν πεθόναμε ἄλοι... "Ἐ χουμε τώρα ἄλλον Κυβερνήτη ποὺ ξέρει τί ζητοῦσε ΑΥΤΟΣ. Ἔχουμε ἀρχιστράτηγο ποὺ ἀξίζει καὶ τὸ" δεῖξε ὁς σήμερο, ἔχομε κ' ἀξιω" ματικοὺς ἀδιάστατα θερία!

Τέτοια... τέτοια... τόσα πολλὰ, τόσα πολλὰ, ποὺ δὲν ὑπάρχει τρό" πος ν' ἀποδοθοῦν ἐδῶ σὲ μιὰ ἀν τοπόκριση ποὺ γρέφεται γοργὰ, γιὰ νὰ προλάβῃ νάνει κάτω μὲ κοθωτάτρισι μιαρὴ, νὰ ἀποδοθοῦν σ' ἕνα κομμάτι ποὺ ἀναγκοστικὰ τὸ περιορίζει ὁ χῶρος.

Μέσα σὰ λίγες ὧρες ἡ σπαρη" γμός, μεταμορφώθηκε σὲ τεί" χος. Τεῖχος ἀπὸ γρανίτη ποὺ ἀπάνω του θὰ σπαση, ὅπως καὶ πρίν, κάθε προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ γιὰ ἐπίθεσι ἢ γιὰ ἄρι νο. Κι' ἐδῶ τὴ χάρισε ἀνέφερα" στα, ἀπίστευτα, ἀφάνταστα, τὴ ράτσα μου, τὴ λεβεντογενιά μου. Τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ πεῖσμα, ὅφου τὸν θρήνησε σεμνὰ, μέσα σὲ λίγες ὧρες, τὸν ὁποῖον σὲ δόθρο ἠμέθεν καὶ τὸν κρατοῦσι γιὰ φυλακτό... Ὁ ἡγέτης ποὺ μᾶς κυβερνοῦσε καὶ μᾶς καθωδηγοῦσε ζωντανὸς ἔγινε τοράσυθοῦσας σὰν τὸ σταυρὸ τοῦ νέν τούτο νίκαν. Καὶ μὲ ζωή" σι τὴ θῦμισί του, τὸ ἔσκε τοι, τὴ σκέρι του, ἔξω ἀπὸ τροχᾶς ὅτι ἐμεῖς εἰ ἔδοι ποὺ κυβερνοῦμε σκυλίσεις ἀαθένας μὲ τὸν τρόπο του, θὰ ΠΟΛΕΜΗΣΩΜΕ ΚΑΛΥ" ΤΕΡΑ..... Ἡ νίκη εἶναι δική μας. Αὐτὸς ποὺ ἀπομακρύν" θηκε φεύγοντας γιὰ φηλά, τὴν ἔστειλε ἀκόμα πιὸ κοντὰ μας. "Ο" ρο τὸ νοιώσαμε αὐτό. Καὶ μὲ συ" νείδησι ἀπόλυτη προφέρω αὐτὴ τὴ λέξι: "Ὁ δάνατος τοῦ Ἀρχηγοῦ ὕπνησε μέσα μας σκληρότερο, ἀ" δρότερο, πιὸ ἀποφασίνο ἀκόμα τὸν πόθο τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας.

ΑΛ. Μ. ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

ΛΕΣΛΙ ΤΣΑΡΤΕΡΙΣ

Ὁ "Αγιος ΚΑΙ Ο ΑΡΧΙΔΟΥΞ

ΕΚ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ

"Ἕνας ἀστυνομικὸς σᾶς εἶδε σή" μερα τὸ πρωΐ στὸ Ὀρτμπαν χόρ. Ἕνας ἄλλος σᾶς εἶδε ποὺ ἐρράσατε ἐδῶ. Σᾶς ἀνεγνώρι σαν ἀπὸ τὴν περιγραφὴν τῆς φυσιογνωμίας σας, ποὺ εἶναι τοιχοκολλημένη σ' ὅλα τ' ἀστυ νομικὰ τμήματα. Ἐξ ἄλλου, τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἐκλάπη ἀπὸ Ἰω" ναμπουκ βρέθηκε ἀκριβῶς ἐγκα" ταλελειμμένο ἐκεῖ κοντά.

Θὰ σᾶς πῶ ἀμέσως καὶ μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες, τί ἔκω" μα, ἀπάντησε ὁ Μόντυ, διατη ρώντας ἄθυμη τὴν φυχραιμία του. Αὐτὲς τὶς τελευταίες ἡμέρες τὸ ἔσσαν χάσει ἀνώφελα στὴ Νο" τιο Βουσρία. Λάβε τὸ δρόδο ἡ" μουνα στὸ Σίγκερατρμουν. Μετὰ τὸ γεύμα ἔλπιδα ἕνα τηλεγράφη" μα τοῦ ἀδελφοῦ μου ποὺ μὲ ζῆ τούσε νὰ τὸν συναντήσω σήμερα τὸ πρωΐ ἐδῶ, στὰ Μύνκα, γιὰ κάποια σπουδαία ὑπόθεσι, κά" ποιο ζήτημα, λέει, ζωῆς ἢ θανά" του. Ἤπρα λοιπὸν τὸ τρένο, τὸ πρωΐ καὶ νάμαι...

— Ὁ ἀδελφός σας ἔπρατε;

— Ὁ ἀστυνομικὸς φάνηκε μιὰ στιγμὴ σάν νὰ ἔχασε τὴν ψυχραι μία του. Ἔστεκε ἐμπρός.

— Μάλιστα, ὁ δίδυμός ἀδελ" φός μου.

— Ντόνκρεδέττερ ! Ἔκανε ὁ ντέτεκτιβ, καὶ ποῦ ἐπτρόκετο νὰ σᾶς συναντήσῃ;

— Ἐδῶ, στὴ Ξενοδοχεῖο «Με" τροπόλ», στὶς 10, δὲν τὸν εἶδα ὅμως ἀκόμη.

— Ἔχετε τὴ τηλεγράφησα;

— Ὄχι, μοῦ μετέδοβη τηλε φωνικῶς ἀπὸ ξενοδοχεῖο.

— Ἀπὸ ποῦ προέρχετα; Ἀδιὰ σᾶς τὴ εἶπαν, θέβαια.

— Ἀπὸ τὸ Ζέυτας.

Ὁ Μόντυ ἀπαντοῦσε μὲ ἔκπλη κτικὴ ἠτοιμοστάτα καὶ ψυχρσιάτα. Ἔκρινε ὅμως σκόπιμο νὰ κεδιάρ" κάποιο μικρὸ διάλειμμα γιὰ νὰ σκεφθῆ. Ἔτσι ἄρησε νὰ ἔσαπα" σῃ ἡ ἀγανακτήσις του.

— Μὰ, Θεέ μου! φώναξε, δὲν πιστεύω νὰ μοῦ πῆτε πῶς ὁ ἀ" δελφός μου εἶναι δολοφόνος.

Ὁ ἀστυνομικὸς ὑψωσε ἀργὰ τοὺς ὤμους. Οἱ ἐρωτήσεις τοῦ προ σώπου του ἔγιναν σκληρες. Καὶ ἀπάντησε ἀχεδὸν θέβαια:

— Εἶναι πιθανόν! Ἀναμφίβολο μοιάζετε σάν δίδυμοι. Τὸ τηλεγράφημα ἐξ ἄλλου, ὅπως λέ" τε, ἐστάλη ἀπ' τὸ Ζέυτας, ὅπου ἡ ἀστυνομία εἶδε γιὰ τελευταία φορὰ τὸν δολοφόνο. Τέλος, εἶ" νε βέβαιο πὼς γι' α

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΘΕΑΤΡΑ
ΑΛΑΜΠΡΑ «Τὸ τσαρούζι»
ΑΙΛΗΝ Σ. «Μπαρὸν κολονέλλας»
ΑΝΔΡΕΑΙΔΗ «Κοιμᾶτ' λλιές»
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ «Τόπο στὰ νειάτα»
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ «Βοσκάκιος 3—6»
ΘΡΕΤΑΝΙΑ «Γραφεῖαστε»
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ «Ἔτσι μετόπισθεν»
ΜΟΝΤΙΑΛ «Μπέλλα Γκρέτσια» 3½ μ.μ. καὶ 6½ μ.μ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΑΠΟΛΛΩΝ «Ὁ Ἀνάσσητος»
ΑΣΤΥ Ἑπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 9 κ.μ.
ΑΥΤΙΚΟΝ «Πυρκαγιὰ Κεφαλλονιᾶς»
ΕΣΠΕΡΟΣ «Ἀνιλίκα ἐν δράσει»
ΝΤΕΛΑ «Γυναῖκες εἶδωλα»
ΙΡΙΣ «Μυστικὴ ἀποστολὴ»
ΚΡΟΝΟΣ Κατανύχτια Ἑλληνικὴ
ΟΡΦΕΥΣ «Ἡ σπέρκοι σὲ ὀρμοῦν»
ΟΥΦΑ «Δράμα ἀμαρτωλοῦς»
ΠΑΝΘΕΟΝ «Ὁνειρο τοῦ Ἠλιοῦ»
ΡΕΞ «Ἔσοβός κιλνοῦνε»
ΣΙΝΕΑΚ Ἑπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10
ΣΙΝΕ ΝΙΟΥΣ Ἑπίκαιρα κλπ.
ΤΙΤΑΝΙΑ "Οταν ἡ ἀφρὸ προστοῦζει
ΑΛΑΣΣΑ «Κόρη τοῦ Δαλμᾶ»
ΑΡΗΣ «Νύχτες Μεγαλοσυλλόγου»
ΑΤΕΗ Σ «Τραγοῦδι τοῦ πόνου»
ΓΡΑΝΔΑΛ «Μαζί σου γιὰ κοντὰ»
ΓΚΡΕΝΑ «Ἔλεγκε σιχαλόιστε»
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ «Λυκοχορεύω»
ΚΡΥΣΤΑΛ «Λιγνοὶ κορτσιόνοι»
ΟΗΣΤΟΣ Θύματα Σ. Φίνου
ΠΑΛΛΑΣ (Πάγκρ.) «Πίτσεσθε μὲ τὸν Χάρο Μπόμπ»
ΠΑΡΕΛΗΝΙΟΝ «Γέρολτάρο, ἔτοιμα (Κλλ.) «Ἀπόλληρο»
ΠΑΣ «Τὸ ἀστέρι»
ΜΟΝ ΣΙΝΕ «Λόρατο στίγμα»
ΕΚΛΙΡ ΠΙΝΕ «Σ' ἀγαπῶ»
ΣΠΟΡΤΙΚ «Κωμικαλλέρα

Πειραιάς

ΒΑΛΚΑΝΙΑ «Δὲν θὰ σὲ κάρφω»
ΚΑΛΙΟΦΡΥΛΙΑ «Ἀνάσσητος»
ΠΑΛΛΑΣ Σ «Ἔρωτας φόνος»
ΡΕΞ «Μαῦρος κατασκοπος»
ΧΑΪ-ΑΛΙ «Ἀδράμα ἀμαρτωλοῦς»
ΑΠΟΛΛΩΝ (Νικ.) «Ἔγκλημα»
ΕΚΛΙΡ (Νικ.) «Σύνορα»
ΟΡΦΕΥΣ (Νικ.) «Πέτσετιδ»

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Ε.Ι.Ρ. Τὸ χρονικὸν τῆς ἑβδομάδος «Ἑκατοντ' Ἐνγνωμεῖ» 11 Ἐσπερ. Ἐξήσεις τῆς μεσημέρας, Γαλλικὴ καὶ Ἑλληνικὴ ἑκπομπὴ, ἀλλοιωμένα κατ' ἐκλογὴν ἀκροατῶν. 2.25 Ἐξ. ἀνεκδοτ. 2.30 Ἐξήσεις. 3.45 Τὰ γιὰ τοὺς Μόνοκερ. 6.40' Ἀημοτικὸ τραγοῦδι. 7 "Ὀμιλία ἀ "Ἀρχηγός. 7.15' Ἐξήσεις. 7.25 Ἐμβατήρια. 7.30 «Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Ἑθνικοῦ "Ηρωος." Ὁμιλία τοῦ κ. Β. Παπαδάκη. 7.45 Ἐξήσεις εἰς τὴν τουρκικὴν. 8 Εἰς τὴν ἀβδικινὴν. 8.10 «Ὁ θάνατος τοῦ Ἀνγνέλ» ἀφηγπκὸν ἔπος. 8.20 Ἐπιλογὴ ἀπὸ ἀόλς. 8.30 Ἐξήσεις εἰς τὴν γεγραμμένη. 8.40 Εἰς τὴν ρουμανικὴν. 8.50' Ἐξήσεις. 9 Λ' ἑκπομπὴ γιουγκοσλαυικὴ. 9.10 Βαυλγαρικὴ. 9.20 Ἑνιαυτικὴ. 9.40 Ἀγγλικὴ. 10 Ρασσικὴ τραγουδιοῦ κοῦ κ. Ὀθ. Καζῆ. 10.20 Ἐξήσεις. 10.30 Ἀοῦμπερτ: Τρὶο εἰς σὶ ἐλ-μαζ. 11.20 Ἐξήσεις. "Ἑλληνικὴ καὶ γαλλικὴ ἑκπομπὴ. 11.50 Εἰς τὴν ἑσπερινὴν. 12 Πανελλὰς μουσικὴ. 12.20 Τελευταῖαι εἰδήσεις. 12.30 Β' ἑκπομπὴ γιουγκοσλαυικὴ.

Θεατρικά

Τὴν Τρίτην 4 Φεβρουαρίου ἡ κ.μ. ἀναβιβάζεται εἰς τὸ ἡμικρατικὸν θέατρον Κοτοπούλη ἡ κωμικοτραγικὴ καὶ συγκινητικὴ κωμῳδία τοῦ Ὀλγγρου σὺν γραφεῖας Φράνς Μόλναρ «Ὁλυμπία».

"Ἐνεκα τῆς κυρίας Μαρίας Κοτοπούλη, εἰς τὴν σπουδαιοτερὰν αὐτὴν κωμῳδίαν τοῦ Μόλναρ, κρατοῦμεν στὸν ἀέρα Βασίλης Λογοθετιάνος, Γιώργος Πασσᾶς καὶ ἡ κ. Ρίτα Μοῦρατ.

Μία ἐπιτυχία

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχὶαν συνεχίζεται ἀπὸ τὸν σωπασὴ θέασον τοῦ κ. Ἀλβανοῦ εἰς τὸ θέατρον «Ἀβρατσάνα» αἱ παραστάσεις τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Γαλμπρὴ καὶ Γιαννοπουλέου «Ἡ Ποιδιαστὴς Ἠδιαστὴς χειροκροτοῦν» καὶ τὰ νούμερα «Ἔτσι σκοτώνω κἔνα, τὸ λεμονὶ Ἐφεσίου», «Ἐ'ιστὴν καὶ τὸ κόμμοτσον σκέτς «Μιὰ δραχμὴν», "Ἡ κτβεδιοπαίκτης εἰκόνα φανμοφοιτήτρια καὶ κλλιτέρα πολιτικὴ σάτυρα τοῦ ἔχει ἀνεπασσῆ ἀπὸ Ἀθηναικὴς σκηνῆς.

ΜΟΝΤΙΑΛ
ΤΗΛΕΦ. 23-727
ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΡΙΑΜΒΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΟΣ
«Μπέλλα Γκρέτσια»
ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
3.30' καὶ 6.30' Μ.Μ.
Θέατρον ΟΛΥΜΠΙΑ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Οἱ μαχηταὶ πρὸς τὸν Βασιλέα

Κατωτέρω δημοσιεύομεν χαρακτηριστικὴν ἐπιστολὴν ἐκ τῶν ἡρώων, τὰς ὁποίας οἱ μαχόμενοι εἰς τὸ Μέτωπον στρατιῶται μας ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα:

«Μεγαλειότατε Πατέρα, γράφει ἕνας στρατιώτης (Κ.Β. Τ.Τ. 972), τὸ μεσημέρι μὲς μόρασαν τὰ σύγκρα ποὺ εἴχατε τὴν εὐγενῆ φροντίδα νὰ μᾶς γιαρίσετε ἀπὸ ἀπεριγραστὰ. Μαζί μὲ τὰ Βασιλικὰ σύγκρα, μᾶς ἔδωσαν καὶ ἡ μερολόγια, ποὺ ἔχουν τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαδόχου τοῦ Ὀρόνου, τοῦ Κωνσταντίνου. Ἐκεῖνοι ἔβαλαν τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Ἑλληνικὲς καρδιὲς καὶ πὰς φέρνει δάκρυα στὰ μάτια ἡ ἀνάμνησι. Ἐκεῖνοι ἔβαλαν τὴν ἀσκὰ μονὸ τὴν 1920. Θυμόμαι ὅταν μικρὸ παιδὶ ἄκουγα πὰς μοῦ ρωΐε σιγὰρα ἀπὸ τὸν Βασιλιὰ Τοῦ, καὶ τώσο Τὸν λάτρευαν τὸν Κουμπάρο τοῦ Τσοῦ. Σήμερο, Μεγὰ Λειότατε, καὶ ἐμεῖς, ἡ τέο γενεὰ πάνσιμε τὸ κοπίκον μας πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, ὅπως καὶ οἱ πατέρες μας, οἱ συμπολεμισταὶ τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Ἀ' ἐτοῦ, τοῦ θρύλου. Μὲ τοὺς τιμὶ ὅτι ἀγόνισε μὲς θὸ κατοστήσουμε τὴν Ἑλλάδα μας ἀσδοστὴ στοὺς φίλους καὶ τρουμρὰ στοὺς ἐχβρούς. Καὶ στὴ Νέα αὐτὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν ὁποία καὶ ἡ Ἑθνικὴ μὰς Νεολαία τόσο ἀγγάζεται, θὰ Βασιλεύῃ αἰώνιο ὁ Ὀίνος Σας, Μεγαλειότατε Πατέρα. Ζήτω ὁ Βασιλεύς!»

★

Ἀ'Η ἀρα'τκὴ μου καρδιὰ, Μεγὰ λειότατε, γράφει ἕνας ἄλλος στρατιώτης (Δ.Μ. Τ.Τ. 520), «μοῦ δίνει τὸ θάρρος νὰ πιάσω τὴν πένα' μου. Ἐν καὶ εἶναι στὰ γή, γιὰ νὰ Σᾶς γράφω ἐυὸ λέξεις βρίσκεμαι τοῦ μακρυὰ Σας καὶ πολὺ λίγο κοντὰ στὸν... ἐχβρὸ μας, περίπου 300 μέτρα. Ἐυὸ λόγο νὰ Σᾶς γράφω τὰ 40' Ἀημοτικὰ τραγοῦδι. "Ὀμιλία ἀ "Ἀρχηγός. 7 15' Ἐξήσεις. 7.25 Ἐμβατήρια. 7.30 «Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Ἑθνικοῦ "Ηρωος." Ὁμιλία τοῦ κ. Β. Παπαδάκη. 7.45 Ἐξήσεις εἰς τὴν τουρκικὴν. 8 Εἰς τὴν ἀβδικινὴν. 8.10 «Ὁ θάνατος τοῦ Ἀνγνέλ» ἀφηγπκὸν ἔπος. 8.20 Ἐπιλογὴ ἀπὸ ἀόλς. 8.30 Ἐξήσεις εἰς τὴν γεγραμμένη. 8.40 Εἰς τὴν ρουμανικὴν. 8.50' Ἐξήσεις. 9 Λ' ἑκπομπὴ γιουγκοσλαυικὴ. 9.10 Βαυλγαρικὴ. 9.20 Ἑνιαυτικὴ. 9.40 Ἀγγλικὴ. 10 Ρασσικὴ τραγουδιοῦ κοῦ κ. Ὀθ. Καζῆ. 10.20 Ἐξήσεις. 10.30 Ἀοῦμπερτ: Τρὶο εἰς σὶ ἐλ-μαζ. 11.20 Ἐξήσεις. "Ἑλληνικὴ καὶ γαλλικὴ ἑκπομπὴ. 11.50 Εἰς τὴν ἑσπερινὴν. 12 Πανελλὰς μουσικὴ. 12.20 Τελευταῖαι εἰδήσεις. 12.30 Β' ἑκπομπὴ γιουγκοσλαυικὴ.

★

"Ἕνας Ἐσεδρος ἀξιωματικὸς (Α.Π. Τ.Τ. 152), ὑποδαλλὼν τὰς εὐχὰς του διὰ τὴν Πρωτοχρονιὰν, γράφει: «... Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία ποὺ εἶναι πρωτοστάται καὶ νικιμμένοι... εἶθε νὰ Σᾶς ἀξιώσουν νὰ μᾶς δημιουργήσετε μίαν μεγὰ-λην Ἑλλάδα».

«Εἶμαι ὑπερήφανος καὶ εὐτυχὴς γράφει στρατιώτης (Σ. Β. Τ.Τ 327), ποὺ ἔλαβε τὸ ἀξιόμαχο τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ θὰ καὶ τὰς εὐχὰς της. Μὲ τὴν εἰ-λικρινεῖαν τοῦ Ἑλληνὸς ἀξιωματικοῦ ὅπως καὶ ἡ ἐυλογίαν τοῦ Θεοῦ, εἶμαι ἕτοιμος ν' ἀντιμετσπίσω τὸν πόν, εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἱερὸυ μου καθήκοντος πρὸς τὴν Μεγὰ λην μας Πατρίδα. Ἐυχομαι εἰς τὴν ἐπιμονὴν μου ἐπιμένω τὴν "Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐν ὀγείῃ πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς ἐπιτεύξιν τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν θοηθειαν τῆς Παναγίας, τὸν σκέπον καὶ τὸν ἐμψυχότατον Στρατηλάτη καὶ τὴν ὁδηγὶαν τῆς Σεπτῆς Μεγαλειότητος Σας ἀναμένομεν ἀ' ἀπολαύσω μενν.

"Ἀπὸ «Κάνου σπὶ βλάσσα» μας ἕνας ἀφίτης γράφει: (Β. Ε., Ν. Μ. 591). «Ἐσεβαστέ μου Βασιλιὰ. Σ' ἐυχαριστῶ γιὰ τὸ πρωτό Σου δῶρο ποὺ ἔλαβα χθὲς. Νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι, ὅπως καὶ τ' ὅλ λα μας ἀδέλφια, ἔχω τὴν σιγὴν ἀπὸ αὐτὴν ἐνα σκοπὸ: τὴν Νίκη τῆς ἑνδοξῆς μας Μητέρας Ἑλλὰ δος ἔστω καὶ μὲ θυσία τῆς ζώης μου. Τὸ θεωρὶ ἀκόμη μεγαλύτερο μου ὑποχρέωσι γιατί ἤμουν ἀπὸ τοὺς ὀλίγους τυχεροὺς τοῦ Ἔθνὸς μας, ποὺ μὲ τ' ἀθάνατο «Ἔλλην» Σὰς φέρουσε στὴν Μεγὰλη μας Πατρίδα γιὰ νὰ τὴν ὁδηγῆς σὰν ἀρμα ἀπὸ νίκη σὲ νίκη».

«... ὑπερηφανεύομαῖ», γράφει ἕνας λοχίας (Γ. Κ. Τ.Τ 712) γιὰ τὸ μεγὰλο πρόσωπό Σας, ποὺ ἡ θεία Πρόνοια ἔταξε στὴ κρίσιμη σώτη στιγμὴ νὰ ὑπερασπιστῆ καὶ νὰ σώσῃ τὴν Πατρίδα μας, τὴν ἀθάνατη Ἑλλάδα».

«... Ἡ προσπαθειά μας, γράφει ἕλλος στρατιώτης (Π. Α. Τ.Τ 724) εἶναι μεγάλη ἐφὸν ἐχουμε ἡγεσιν καὶ ἀδελφὸς καὶ δεύ θέλουμε νὰ μᾶς Κυριεύσουν αὐτὸ τὸ... Κράτος... ἡ Ἤδιο θὰ τὴν δόσωμι ἐφόσον θὰ παλαιώσωμε μέχρη τελευτέας ρανίδος τοῦ ἐμα' τὸ μαχ».

"Ἕνας ὑπαξιωματικὸς (Ι. Β.. Τ.Τ. 327): «Ἀλὰ εἶναι βέβαιος ὅτι εἶμαι καὶ θὰ εἶμαι πάντοτε πρόθυμος νὰ δώσω ὅτι ἔχω πολὺ τιμώτερον ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τὰς διαταγὰς Σας γιὰ τὴν γλυκεῖ-ας μας Πατρίδα Πατρίδα».

★

"Ὁ δεκανεὺς Ε. Ζ' (Τ.Τ.712) γράφει: «Εὐχόμενος χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα καὶ ταχεῖαν πάτα-λον ἐπὶ ἐχθροῦ... μὲθ' ὑν ὑπεραστι-ζῶ μὲ σπάστας τοῦ συναδέλφου μου καὶ στρατιώτας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μένει τελευταῖος ρα-νίδος τοῦ σῶματός μας».

"Ὁ ἕκεδρος ἀξιωματικὸς Β. Π. (Τ.Τ.212) γράφει: «... Εὐχόμεθ' ὁλοφώνως εἰς τὴν "Ὑψιστον ὅπως μᾶς μακροημερεύσῃ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον ἐπὶ μόρφ πριστοκράτου καὶ μεγάλης Ἑλλάδος».

«... Ὅπως ὁ ἀνεψιός μου (ἀπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μεγάλου Πατέρα σας ἐυεγελοῦργησεν, λέγει ὁ ὑ-πογραφεὺς τοῦ Ν. Π. (Τ.Τ.237) νὰ ἔτο καὶ ἐμεῖς πιστοὶ στὰς παρακλήσεις ἐκείνου θὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἔργον μας ἐν τῷ κόσμῳ».

«Ἔτος στρατιώτης Π. Δ. (Τ.Τ. 197) γράφει: «Κἀὶ ἄλλοτε καὶ τώρα ἐθίδαξε ἡ Πατρὶς μας νὰ ἀγαπῶ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπαναστάσι ματα. Καὶ τώρα ὁπὸ τὴν αἰγίδα σας θὰ πολεμήσω ἐνάντια κὶ ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν νὰ μᾶς ἀπεμπολήσουν».

"Ἄλλος στρατιώτης (Ν. Π. Τ.Τ 724) προσθέτει: «... Ἐκ ἕμου ἀσσάνιν σὲ μᾶς τοὺς σκατάφους μου, μὴ λογομαχῶς κανένν καὶ τὸ τόμο κὶ ἀεροπλάνο, ποὺ τοῦ ἐπιμένει ἡ Ἐβρώπη, ἐυεῖς δὲν τὰ λογαρίζομεν, θὰ σὲ ἐγάλουμεν ἀοτπρο πρόσωπο».

Ἀεοὺ ἐυχαριστήσουν τὴν Βασιλέα, οἱ ἄνδρες ἑνὸς Τσαβῶυ Ἀ. Ἀ. Ἀ. (Τ.Τ.24) γράφουν: «Ἐκφράζουν τὴν χαρὰν τὴν δικήν: «Ἐβασιλεύσατε ὑπερασπίζοντες τὸ θεῖκὸν ἀγαθὸ Ἐθ ἐ θὸς καὶ ἡ ἰσχὺς σας ν' ἀξιώσῃ ἡμᾶς νὰ ἐπαναθέμωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας ἐυδεξὶ καὶ δοξασμένη. Ἐυχόμεθα νὰ ἐυτυχήσῃ».

Ἐξ ἴσου ἀξιόπιστος ἀσυμμετοῦτὴς (Β.Ρ. Ν. Μ.629) πιστεύει, μετὰ ὅλλων συναδέλφων του, τὴν διαδε δεῖσιον πρὸς τὸν Βασιλέα ἀὸτ τὸ Ἀκτνιὰν τὸν μεγαλοαγωνίστη τὴν σεπτὴν καθοθήγησιν ὑμῶν καὶ τὴς Α. Ε. τοῦ "Ἀρχηγοῦ Κεθεφαίας καὶ θὰ κατανγόρῃ νέας Νίκας καταστασιῶν τὸν ἐχβρόν».

«Ἐν μέρος μου», γράφει ὑπσρ ἐιωμένος ἀὸ τὸν ἀρχιστρατηγὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὑπ' ἀγὲ Σταθμοῦ "Αντιαεροπορικὴς "Ἀμύνης πρωτοφέρω τὸν ἀσπασμὸν μου καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὸ μεγαλειῶδες Ποιοτοχρονιάτικο δῶρον Σας καὶ διαβεβαιώνω Υ. Μ. ὅτι πρωτοστατῶ καὶ θὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας πρὸς τὴν λατρευτὴν Πατρίδα καὶ Υ. Μ. μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἱματός μας γιὰ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ μεγαλειῶδες ἔργον, ποὺ ἀνέλαβε ἡ Ἑλληνικὴ Σας ἀξία τελικῆς (ΝΕ ΚΗΣ).

"Ἄλλος ὑπαξιωματικὸς (Ι. Κ. Τ.Τ.327) λέγει: «Εἰς τὰς ποσὲ κλήσεις, ποὺ κάνουμε παρακαλῶ τὴν Μεγαλόχαρη ὅπως Σὲ ποσε-λᾶ ἐρι ἀπὸ κάθε κακὸ καὶ Σοῦ δίδει μακροημερεύσεις πρὸς ὄφελος τῆς γλυκείας μας Πατρίδος».

Καὶ ἕνας στρατιώτης (Δ. Κ.) ἐμετὰ τριῶν ἐλλείψεων τὸ ἔρος: «Ἐμεῖς τὸν ἀγαπᾶμε καὶ σᾶς ὑπερεύχαριστοῦμε. Μετὰ τῆς ἀρίστου βοηθείας ἐκείνου καὶ ἀρίστου ἀξιωματικοῦ τῶν ἡμῶν θὰ πολεμήσωμε μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἱματός μας διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος μας».

Ἄλλος στρατιώτης (Ν. Δ.Τ.Τ. 712) διεδέξατο τὴν τῶν Βασιλέα ἐπιστολὴ τὴν συγχαρητήριο σὰν "Ἀρχηγὸ ἑπάντων τῶν ἐυθτῶν δυνάμεων τῆς "Λιλ-ὰ»ν Πατρίδος μας.

«Σᾶς εὐχόμαστε χρόνια πολὰ ἐμεῖς οἱ ὁιρατεχ γράφει κάποιος ἄλλος ἐυβόμενος ὁ ὁποῖος ἠθέλισε νὰ θέρρος καὶ μὲ καρδιὰ εἰς τὸ χιονισμένο δουνὶ τῆς Ἀλβανίας ἐμεῖς ἐυβόμε ὁ ὁποῖος ἠθέλισε ν' ἀκουστῆ ἀπὸ τὴν βρισκιὰ μας καὶ τὸ εἰδικὸ μας ἐχχωρὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πατρόδοψιαν θεον θὰ τον ρίξουμε εἰς τὴν θαλασσαν. ἐυ γτα μεγὰ ἀγγίτιν κὶ ἀκόμη καὶ τὴν ἔφκουστὴν Ἑλλαδα μας».

Τέλος ἕνα καὶ μία ἐπιστολὴ τοῦ δεκανέως τῶν πολέμων τοῦ 1912—13: «Μεγαλόιστατε Λαμβδα-ιστὴν τῶν ἀνθρωπίνων ἀγάπε Ὑμῶν ἐγὼ μὲ μὴν μὲ παρεξήγισετε διὰ τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου ἀναφερόμενα. Ἐπὶ ὁ στρατὸς ποὺ ἐπόσεν ὁπὸ κρόπο γεῖμπα εἰς τὰ ἀευνὰ τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τὰ χιόνια ἐύκλον εἶνε νὰ χτυπηστοῦμεν πολιτικὴ μέσα δίλαδὴ ἕστω καὶ (100) ἑκατὸ βαρὺ μαλὴ πρόβλιν, τοῦτο ἐμετσιρεῖ καὶ ἐμεῖς ἐστὰ τὸ ἔτος 1912—13 ἐλὲ τὸ Τον τάγμα εὐζῶνων ἀπὸ τὸ Μπιζάνι, καὶ ἐκατσκήτησμε πολὰ μέρη τῆς ὑπερ τὰ σπουδέστερο κατλαδεῖς τὸ τάγμα μας (7) χορ γιὰ μετὰ τὰ Ἰωάννινα Ἀγγρίκοις ἀπὸ τὸν Τσιμπὶν θράσσαν Γκαρὶ-ταια λοιπὸν τὸ μαλὴ θὰ ἄλλλαν οἱ στρατιῶτε ἔσο χαρὰν οἱ Ἀφὲ-λες. Ὀπέξῃ ἀπὸ τὴν σκελέα. θὰ τὸ δέσουν ἄλλιο μετὰ θὰ δέσουν ἐπὶ στὴ τὸ κάτω μέρος τὸν Περιστέρι καὶ ἄλλα αὐτὰ θὰ τὰ περιτλήβουν μὲ τὴς περικιυῆδες ἡ γέτες ζυτὸ Συγνώμη ἀκουστε Πατρόδε με μεγὰ ἀκουστε Πατρόδε με μεγὰ ἀκουστε ἐμεῖς ἐχχωμε εἰς τὴν τα χεῖαν Νίκην τὸν Ἑλληνικὰν ὁ-πλῶν».

Τὰ ψηφίσματα ἐπὶ τῷ δανάτῳ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ

"Ἐπὶ τῷ δανάτῳ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐξεδόθησαν τὰ κατωτέρω ψηφίσματα: 1) Ὁ "Αγιος Ἀνάργυρος Ἑρμῆ σύμερον τὴν 29ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1941 ἔτους, ἡ ἑκατοστὴ καὶ ἑνενηκοστὴ ἕβδομη τῆς ἱερᾶς συνόδου αὐτοῦ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι ἐπὶ τῆς ἀλεξάνδρου ἀγγλίας τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυθηρίων κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ Ἡρωϊκοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπὶ τῆς ἀξιωτάτου χήρας τοῦ ἑνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κ. Ἀθανασίου Ἀ. Ἀρβανίτου κατὰ τὸ ἐπιφρόμενον σύστημα τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν ἐπιστρεψάντων ἐξοχῶν ἐχθρῶν.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ ἀείμνηστος εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν ὁ ἐν λόγῳ ἐξαίρετος διαπρεπὴς ἐκπαιδευτὴς τῆς Πατρίδος, διὰ τὸν ἀνεκτιμήτου ἀξίας ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀθώνης δόξης θέλησας τοῦ, ὡς Κυβερνήτου,

1) Νὰ ἀναστηλῇ ἡ σημαία μεσίστου ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. 2) Νὰ ἀποστείλῃ ἡ γραμφία τῆς κοινότητος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας, 3) Νὰ μεταφέρῃ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς κοινότητος περὶ ἀσπασμὸν τὴς σοροῦ τοῦ ἀπεφάνου τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐορτᾶς τοῦ νεκροῦ. 4) Νὰ δημοσιεύῃ τὸ πρόσφορον ἐπίσημον ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἀγίας ἀνάστασιν

Ἀρχισυντάκτης:
Σάββας Κωνσταντόπουλος
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Δ. Ἀποστολίδης
Ἀνταλλαγμα 23
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : Δ)σεις συντάξεως: 19 857. Ἀρχισυντάκτης: 20 947. Διαχείρισις : 30 278. Τυπογραφεῖα: 34.744 — 31.842

Ἀστύραπτος

ΑΥΡΙΟΝ ΛΕΥΤΕΡΑΝ
3 Φεβρουαρίου
Σύμφων
Σελίδη 7 ἡμερῶν
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Ἐκ. Τυπογ.
Ι. Κ. ΤΖΙΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Ε.

ΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

ἀποτελοῦν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας φάσεως τοῦ νικηφόρου ἀγῶνος μας

Ἤδη τὰ στρατεύματά μας κυριαρχοῦν ἐπὶ τῶν ἐπικαίρων σημείων τοῦ κέντρου

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΛΕΚΟΥ ΛΙΔΩΡΙΚΗ

ΚΑΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ, 2 Φεβρουαρίου. (Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀλ. Λιδωρίκη. Ἀρ. πριθμοῦ τηλεγραφήματος 635). — Παρὰ τὴν κρατοῦσαν χθές εἰς τὸ μέτωπον κακοκαιρίαν, τὰς καταρρακτώδεις βροχὰς καὶ τὴν πυκνὴν ὁμίχλην, τὰ ἡρωϊκὰ στρατεύματά μας ὁλοκλήρωσαν τὰς ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ πέρατν τῆς Κλεισοῦρας ἀρεινοῦ συγκροτήματος, τοῦ ὁποίου ἐπετεύχθη προχθὲς ἡ κατάληψις τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς (ὑψόμετρον 1923), κυριαρχήσαντα καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπικαίρων σημείων εἰς ἃ διεξέγετο ὁ ἀγὼν εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον.

Βάσει τοῦ σχεδίου

Οἱ ἡρωϊκοὶ στρατιῶται μας ἐπολέμησαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν μὲ ἀφάνταστον ψυχικὸν σθένος, ἀφ' ἑνὸς μὲν συντρίβοντες πᾶσαν νέαν προσπάθειαν ἐχθρικῆς ἀντεπιθέσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ προκαλοῦντες νικηφόρους, ἐάσει προδιαγεγραμμένου καὶ ἐπιμελῶς μελετημένου σχεδίου, ἐπὶ γραμμῶν καὶ θέσεων ἡ κατάληψις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας φάσεως τοῦ νικηφόρου ἀγῶνος μας.

Ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι τὰς τεραστίας ἀπωλείας

Ἰταλὸς ἀξιωματικὸς συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν μετὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν κατάληψιν τοῦ ὑψώματος 1923, ἐπιτευχθεῖσαν κατόπιν θαυμασίας ἐπιτυχούσης κινήσεως τῶν ἡμετέρων μας, ἐπεβεβαίωσεν ὅτι, θὰ ἤτο δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείφθη ἀπολύτως ἀνώνυμα, ἐάν ἀπεδείχθη τελείως ἄλογος, ἀστοῦ, ἐπέφερεν ἀφαντάστους ἀπωλείας εἰς τὰ Ἰταλικὰ τμήματα. Ὁ αὐτὸς ἀξιωματικὸς εἶπεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀντεπιθέσεων ὡς τὸ τοῦ Καμπαλλέρο, ἐτρίπλασιάσθησαν εἰς ἀναλογίαν οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματίαι τῶν Ἰταλῶν, ἀνευ οὐδενὸς ὠφελιμοῦ ἀποτελέσματος. Ἀντιθέτως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀντεπιθέσεων, οἱ Ἰταλοὶ ἐκ παραλλήλου παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπιτυγχάνῃ ὁ στρατὸς μας καθημερινῶς καὶ νέας νίκας.

ΑΛΕΚΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

Ἡ Γερμανία θὰ καταλάβῃ ὅλην τὴν Γαλλίαν;

Ἡ προσπάθεια ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ τῆς Μεσογείου

Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἰνσιφόρου Μιζελὲ ἐπιθεωρεῖ τὸ πλήρωμα Γαλλικοῦ πολεμικοῦ Ὑλικοῦ τῶν Ἐλευθέρων Γάλλων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Φεβρουαρίου (Διὰ τοῦ ἀσυρματου μας). — Οἱ σημερινοὶ ἀγγλικοὶ ἐφημερίδες ἀχριολέγεται μὲ τὸ ζλέγον ζήτημα τῆς ἐν Γαλλίᾳ κινταστάσεως. Τὸ «Κυριακάτικον Ἔξπρεζ» δεωρεῖ Δυνατὸν ὅτι αἱ Γερμανοὶ δὰ κατελάβουν ἐλην τὴν Γαλλίαν ἐπὶς ἀπελίδοον τὴν Ἀγγλίαν ἐὰς τὴν Δυτικὴν Μεσόγειον, Οἱ «Κυριακάτικοι Τάϊμς» γράφουν ὅτι ἐ τένες, μὲ τὸν ὁποῖον ἔγρυὰς χθὲς, ὁ ὑπὸ γερμανικὴν ἐλέγχον δὶα τελὰν παρισινὸς Τύπος ἰσοδυνομεῖ μὲ γερμανικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βισὺ. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τονίζει ὅτι ὁ Πεταὶν ἐφείλει νὰ ἀπορρεσὶη ταχέως ἀν δὰ ὑπερκοπὶη τὴν δόρειον Ἀφρικὴν ἀν αὐτὴ ὑποστῆ ἐπίδεσιν Ἐξαρχὸ δεωρεῖ Δυνατὸν ὅτι αἱ Γερμανοὶ δὰ κατελάβουν ἐλὴν τὴν Γαλλίαν ἐπὶς ἀπελίδοον τὴν Ἀγγλίαν ἐὰς τὴν Δυτικὴν Μεσόγειον, Οἱ «Κυριακάτικοι Τάϊμς» γράφουν ὅτι ὁ τένες, μὲ τὸν ὁποῖον ἔγρυὰς χθὲς, ὁ ὑπὸ γερμανικὴν ἐλέγχον δὶα τελὰν παρισινὸς Τύπος ἰσοδυνομεῖ μὲ γερμανικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βισὺ. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τονίζει ὅτι ὁ Πεταὶν ἐφείλει νὰ ἀπορρεσὶη ταχέως ἀν δὰ ὑπερκοπὶη τὴν δόρειον Ἀφρικὴν ἀν αὐτὴ ὑποστῆ ἐπίδεσιν Ἐξαρχὸ δεωρεῖ Δυνατὸν ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ Γερμανία, ἐπιδιωκουσὰ τὴν κυριαρχὶὰν τῆς Μεσογείου, δὰ ἀναλάβῃ καταβλιτικὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βισὺ ὅπως κλὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιεῖσιν τοῦ γαλλικοῦ στόλου.

Οἱ ἰταλοὶ ἀπώλεσαν 40% τοῦ στρατοῦ των εἰς τὴν Ἀλβανίαν

Ο Ἑλληνικὸς στρατὸς ΚΑΤΕΛΑΒΕ ΣΠΟΥΔΑΙΑΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Φεβρουαρίου (Διὰ τοῦ ἀσυρμάτου μας). — Κατὰ πληροφορίας τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐκ τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου, τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἔσχον μέχρι τοῦδε ἀπώλειας ἀνερχομένας εἰς 40 % τῶν δυνάμεών των. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα κατέλαβον σπουδαῖας κορυφογραμμάς, τόσον εἰς τὸν κεντρικὸν, ὅσον καὶ εἰς τὸν νότιον τομέα. Ἀγγλικὴ ἀεμβαρδιστικὴ ἐπιτεθήσαν κίρνιδιαστικὰς κατὰ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων καὶ ἐδημιούργησαν εἰς αὐτὰ πανικόν.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων ΑΠΗΛΛΑΓΗ ΩΣ ΦΙΛΟΣ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 2 Φεβρουαρίου (Διὰ τοῦ ἀσυρμάτου μας). Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ρεζὲ Λαντζὲρ ἀπήλλαγη τῶν καθηκόντων του, καθ' ὅσον θεωρεῖται ὡς ὀπαδὸς τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ. Ἐπίσης ὑπάρχουν φήμαι ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ τῆς κατοχῆς ἀνεκαλύψαν ἀπηγορευμένα ὅπλα εἰς τινα συνοικίαν τῶν Παρισίων.

Ἐπιστολαὶ εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀπήντησεν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Κυβερνήτην Ἰωάννην Μεταξᾶν εἶχον ἀποσταλῆ πρὸ τοῦ θανάτου του αἱ κάτωθι ἐπιστολαί, εἰς ἃς ἀσκεῖται ἡ κριτικὴ τῶν ἱστορικῶν:

Σεβαστὲ μου Κύριε Πρόεδρε,

ΑΝΕΜΟΥΛΟΣ ΚΑΛΛΑΜΑΝ: Λαμπρυστὸς μου υἱὸς Κωνσταντίνος Ἀνδρέου. Τοιοῦτος στρατευόμενος ὡς μὲ πληροφορεῖς συναδελφοὶ του ἔπεσαν ὑπὲρ Πατρίδος μαχόμενος πρώτην γραμμὴν πυρὸς κατὰ ἀνώνυμον καὶ ἀνάτερον ὑψόμετρον. Ὡς κατὴρ ἐκλαυσα, ὡς Ἕλλὴν εἶμαι ὑπερήφανος διότι προσέφερα ἕνα θῦμα ὑπὲρ Πατρίδος.

Μοῦ μένει ὅμως τὸ παράπονον, κύριε Πρόεδρε, διότι ὁ υἱός μου φέρεται ἀκοπιμόνδος ἀπὸ κοῦ 21 Νοεμβρίου 1940 καὶ ἀκόμη δὲν ἔλαβε τὸ ἐπίσημον ἀγγελμα τῶν ἐντεταλμένων ἀρχῶν.

Ὑπηρετοῦσε εἰς 30ὸν Σύνταγμα καὶ μὲ ἀφγεῖν συστασιν ὑφοιραρχικὸν Λρνίσης Α12

Μετὰ σεβασμοῦ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
ΔΙΧΑΡΙΟΝ ΔΑΡΙΔΟΣ: Μᾶς ἀπηγγείλη ὅτι ὁ μονογενὲς μου Παναγιώτης ἐφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ ἔπεσεν εἰς τὴν μάχην διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀγαστῆς μας Πατρίδος. Ὁ πόνος μου καὶ τὸν γονέων μου διὰ τὴν ἀφορὸν ἀπώλειαν του εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφρασῇ μὲ λέξεις.

Ἀλλὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν μᾶς τὸν ἐπιβάλουν οἱ σίγουρα φασίστικοι καὶ τὸν ἐδεχθῆτε, διότι ἔτσι δὰ ἔκαμνε κάδε Ἕλλὴν. Δὶ' αὐτὸ σφογγίζομεν τὰ δάκρυά μας καὶ κοιτοῦ εἰς τὴν πόνον τοῦ παιδιοῦ μας νοιοθοκμὲν νὰ γιγαντώνεται εἰς τὴν ψυχὴν μὲς ἄμετρον μῖσος κατὰ τοῦ φασισμοῦ.

Ὁ Παναγιώτης μας δὲν ἔχει δυστυχῶς ἄλλον ἀδελφὸν νὰ τὸν ἐκδιωκῆδ. Λοιπὸς εἶναι ὁ δεύτερος μεγάλος μας πόνος.

Ἀλλ' ἐμεῖς μὲ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις δὰ εἰμεῖκε εἰς τὸ πλυρὸν μὲς μέχρι τῆς τελικῆς νίκης, ποὺ δὰ ἔλδῃ. Καὶ ἡ δόξα τῆς ἀγαστῆς μας Πατρίδος δὰ εἶναι δι' ἐμὲ καὶ τοὺς γέρους γονεῖς μου ἡ καλυτέρα παρηγοριά.

Μετὰ σεβασμοῦ ἡ ἀδελφὴ του
ΑΘΗΝΑ Ν. ΚΟΥΤΣΙΑΥΤΗ

Τὸ Ἔθνος δὰ ἐξέλδῃ ἔνδοξον τοῦ ἀγῶνος

Ἐγκύκλιος τοῦ κ. Λαμπροπούλου

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέας Λαμπροπούλος ἀπηυδυνε πρὸς τοὺς ὑπαρκεῖς τῆς Τραπέζης τὴν κάτωδι ἐγκύκλιον :

«Ὁ Ἀγρὴτὸς τῆς Ἐθνικῆς Κυδερνήσεως καὶ δημιουργὸς τῆς Ἀνεγγενωμένης Ἑλλάδος, ὁ ἐμψυχωτὴς καὶ καδοδηγητὴς τοῦ ἀγωνιζομένου Ἔθνους, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἀπέθανε.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ὑπῆρξε στενὴ συνεργάτις τοῦ ἐκλιποτάξ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς πολιτικῆς διὰ τὴν ἀξῆσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς χώρας καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ διωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν, πρωταγωνιόντων στοιχείων διὰ τὴν σκμὴν τοῦ Ἔθνους, συναισδάνεται δαδύτατα τὴν ἀπώλειαν διὰ τὸ Ἔθνος τοῦ Μεγάλου Ἀλβάνος, συμμιλιωτοῦ καὶ δεμελιωτοῦ μιᾶς νέας τάξεως πραγμάτων ἐν τῷ τόπῳ μας καὶ καλεῖ κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην δὰ τὸ Ἔθνος στγυμὴ δ' ἄλους τοὺς ἀπαλλήλους τῆς Τραπέζης, ὅπως συνεχίσωσι μετὰ μεγαλυτέρας ζήλου τὸ ἔργον των, σπουγεννωμένης Ἑλλάδος, ἐ ἐμψυχωτὴ